

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁROZATAI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HIVATALOS LAPJA

TARTALOM

2/2026. (V. 12.) AB határozat	jogszabályi rendelkezés megsemmisítéséről	1472
1249/2026. (V. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1481
1250/2026. (V. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1484
1251/2026. (V. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1490
1252/2026. (V. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1495
1253/2026. (V. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1497
1254/2026. (V. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1501
1255/2026. (V. 12.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	1505

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TELJES ÜLÉSÉNEK HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 2/2026. (V. 12.) AB HATÁROZATA

jogszabályi rendelkezés megsemmisítéséről

Az Alkotmánybíróság teljes ülése jogszabály tervezetének véleményezésével összefüggésben előterjesztett jogorvoslati kérelem tárgyában – *dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó, dr. Schanda Balázs, dr. Czine Ágnes, valamint dr. Szabó Marcel* alkotmánybírók párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság az Alkotmánybíróság III/3110/2025. sz. végzése alapján szükséges veszélyhelyzeti szabályozásról szóló 15/2026. (II. 3.) Korm. rendelet 1. § *b*) pontját, 3. § (2) bekezdését, 6. § (1) és (2) bekezdéseit a hatálybalépésükre visszamenőleges hatállyal megsemmisíti. A megsemmisített rendelkezések 2026. február 4-én vesztek hatályukat.

Az Alkotmánybíróság elrendeli e határozatának az Alkotmánybíróság Határozatai hivatalos lapban való közzétételét.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. Az Országos Bírói Tanács (a továbbiakban: OBT) indítványozó képviselőjén (Dr. Pecsénye Csaba, az OBT elnöke) keresztül az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 36/A. § (1) bekezdése alapján jogorvoslati kérelmet terjesztett elő, amelyben kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy az Alkotmánybíróság III/3110/2025. sz. végzése alapján szükséges veszélyhelyzeti szabályozásról szóló 15/2026. (II. 3.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Korm. rendelet) előkészítéséért felelős szerv nem tette lehetővé az OBT számára a jogszabály tervezetének a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (a továbbiakban: Bszi.) 103. § (1) bekezdés *b*) pontja szerinti véleményezését, és ezért a Bszi. 108/A. § (9) bekezdés *b*) pontja alapján a Korm. rendelet 1. § *b*) pontját, 3. § (2) bekezdését, 6. § (1) és (2) bekezdéseit az Alkotmánybíróság semmisítse meg, az Abtv. 45. § (4) bekezdése alapján a kihirdetésükre visszamenőleges hatállyal.
- [2] 1.1. A Korm. rendeletet a preambuluma szerint a Kormány arra tekintettel fogadta el, hogy az önkormányzati szolidaritási hozzájárulás – amelynek célja a szerényebb iparűzési adóbevétellel rendelkező, nehezebb pénzügyi helyzetben lévő önkormányzatok támogatása – mint a törvényben megállapított fizetési kötelezettség teljesítése vita tárgyává vált.
- [3] A Korm. rendelet szerint az Alkotmánybíróság a szolidaritási hozzájárulás jogintézményét már több ízben vizsgálta. Az Alkotmánybíróság legutóbb a III/3110/2025. sz. végzésében tette egyértelművé – megerősítve 18/2024. (XI. 11.) AB határozatát –, hogy a szolidaritási hozzájárulás összhangban áll az Alaptörvénnyel, a nemzetközi gyakorlatban is több példa van rá, önkormányzati jogokat nem sért.
- [4] A Korm. rendelet szerint az Alkotmánybíróság döntése értelmében szükséges a törvényben rögzített fizetési kötelezettségek következetes érvényesítése.
- [5] Ezért a Kormány az Alaptörvény 53. cikk (1) bekezdés *b*) pontjában meghatározott eredeti jogalkotói hatáskörében – figyelemmel a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló 2021. évi XCIII. törvény 80. és 81. §-ára, valamint a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény 2. § (1a) bekezdésére – az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva hozta meg a Korm. rendeletet.

- [6] A Korm. rendelet a kihirdetését (2026. február 3.) követő napon (2026. február 4.) lépett hatályba.
- [7] 1.2. A Korm. rendelet meghatározza azokat a törvényeket, amelyeket a Korm. rendeletben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.
- [8] A Korm. rendelet 1. §-a szerint az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra, illetve humanitárius katasztrófára tekintettel, valamint ezek magyarországi következményeinek az elhárítása és kezelése érdekében veszélyhelyzet kihirdetéséről és egyes veszélyhelyzeti szabályokról szóló 424/2022. (X. 28.) Korm. rendelet szerinti veszélyhelyzet ideje alatt
- az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvényt,
  - a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvényt,
  - a Magyarország 2023. évi központi költségvetéséről szóló 2022. évi XXV. törvényt,
  - a Magyarország 2024. évi központi költségvetéséről szóló 2023. évi LV. törvényt, valamint
  - a Magyarország 2025. évi központi költségvetéséről szóló 2024. évi XC. törvényt
- az e rendeletben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni.
- [9] 1.3. Az OBT 2026. február 17-én az Alkotmánybírósághoz fordulásról szóló 29/2026. (II. 17.) OBT határozatban úgy rendelkezett, hogy az OBT a Bszi. 108/A. § (9) bekezdése alapján az Alkotmánybírósághoz fordul az Alkotmánybíróság III/3110/2025. sz. végzése alapján szükséges veszélyhelyzeti szabályozásról szóló 15/2026. (II. 3.) Korm. rendelettel összefüggésben.
- [10] 1.4. Az indítványozó szerint a Korm. rendelet előkészítésért felelős szerv nem tette lehetővé az OBT számára a jogszabály tervezet Bszi. 103. § (1) bekezdés *b*) pontja szerinti véleményezését, holott ez kötelezettsége lett volna.
- [11] 1.4.1. Az OBT abból indult ki, hogy a Bszi. 103. § (1) bekezdés *b*) pontjának „igazságszolgáltatási rendszert érintő jogszabály” fordulata nem cím-, hanem hatá alapú kategória: minden olyan norma idetartozik, amely a bírósági eljárások hozzáférhetőségét, átláthatóságát, időtartamát, költségét, illetve az ideiglenes jogvédelmet befolyásolja. A jelen rendelet az „*access to justice*” intézményét érinti, márpedig a nemzetközi standardok szerint a bírósági tanácsok konzultációs/véleményezési joga kifejezetten kiterjed „az igazságszolgáltatáshoz való hozzáférést” érintő jogalkotásra is (CCJE: minden, a bíróságok működését, a bírói függetlenséget, vagy az *access to justice*-t érintő tervezetről történő konzultáció szükségessége).
- [12] Annak igazolására, hogy a Korm. rendelet igazságszolgáltatási rendszert érintő jogszabály, az indítvány idézi a Korm. rendelet 1. § *b*) pontját, 3. § (2) bekezdését, 6. § (1) bekezdését, 6. § (2) bekezdését.
- [13] Az indítvány szerint a Korm. rendelet e szabályai azt tartalmazzák, hogy a bíróságnak a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvényt (a továbbiakban: Kp.) az e rendeletben foglalt eltérésekkel kell alkalmaznia.
- [14] Továbbá az önkormányzati szolidaritási hozzájárulással kapcsolatos bírósági eljárásokra, közigazgatási perekre több konkrét előírást is tartalmaz a Korm. rendelet, már folyamatban lévő pereket is érintően.
- [15] A Korm. rendelet 6. § (2) bekezdése perköltségre vonatkozó szabályt is tartalmaz, a költségek tekintetében pedig a közigazgatási perben a Kp. 35. §-a szerint az ott rögzített eltérésekkel a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) szabályai alkalmazandók.
- [16] E speciális szabályok így az igazságszolgáltatási rendszer alapját képező, bíróságok által alkalmazott két nagy eljárási kódex, a Kp. és a Pp. alkalmazását is érintik anélkül, hogy a jogalkotó e törvényeket módosította volna. A Korm. rendelet ezen előírásai tehát nyilvánvalóan közvetlenül érintik az igazságszolgáltatási rendszert, hiszen a Kp. 7. §-ában foglaltak értelmében a közigazgatási ügyekben a közigazgatási kollégiummal működő törvényszékek (nyolc ilyen van, ezek: Budapest Környéki, Debreceni, Fővárosi, Győri, Miskolci, Pécsi, Szegedi, Veszprémi Törvényszék), a Fővárosi Ítéltábla, valamint a Kúria járnak el.
- [17] 1.4.2. Az indítvány szerint korábban a kormányrendeletek előkészítői egyértelműnek tekintették az OBT véleményezési jogát, és a rendelet-tervezeteket folyamatosan küldték véleményezésre az OBT-nek. Az indítvány, néhány példát említve, hét kormányrendelet vagy kormányrendelet módosításáról szóló tervezetet említ, mint amelyeket az OBT véleményezés céljából megkapott, 2024. december 10. és 2025. december 9. között.
- [18] 1.4.3. Az indítvány azzal is érvel, hogy az OBT korábban is nyújtott be jogorvoslati kérelmet, mely kérelmében az igazságszolgáltatási rendszerre vonatkozó szabályok eljárási törvények módosításával megvalósuló megváltoztatása kapcsán sérelmezte véleményezési jogának kiüresítését. Az Alkotmánybíróság erre vonatkozó dönté-

sében arra az álláspontra helyezkedett, hogy e jogszabályi rendelkezéseket illetően vizsgálható, hogy a jogszabály előkészítéséért felelős szerv mint kötelezett lehetővé tette-e az OBТ számára a jogszabály tervezetének véleményezését {8/2025. (IX. 25.) AB határozat, Indokolás [15]}. Az indítvány szerint mindezekre figyelemmel a Korm. rendelet tervezetét az OBТ részére véleményezésre meg kellett volna küldeni, amire nem került sor.

- [19] 2. Az OBТ mindezek alapján kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Korm. rendelet előkészítéséért felelős szerv nem tette lehetővé az OBТ számára a jogszabálytervezet Bszi. 103. § (1) bekezdés *b*) pontja szerinti véleményezését, és ezért a Bszi. 108/A. § (9) bekezdés *b*) pontja alapján annak 1. § *b*) pontját, 3. § (2) bekezdését, 6. § (1) és (2) bekezdéseit semmisítse meg, kihirdetésükre visszamenőleges hatállyal. Az indítvány szerint a visszamenőleges hatályú megsemmisítés iránti kérelmet az indokolja, hogy a Korm. rendelet szabályait a folyamatban lévő eljárásokban is alkalmazni kell, így azok a támadott szabályok megsemmisítése esetén is a folyamatban lévő perekben irreverzibilis változást idézhetnek elő.

II.

- [20] 1. A Bszi.-nek az indítvány alapján felhívott rendelkezései:

„103. § (1) Az OBТ az általános központi igazgatás területén [...]

b) a bíróságokat érintő jogszabály alkotására tehet javaslatot a jogszabályalkotás kezdeményezésére jogosultnál, valamint véleményezi – az önkormányzati rendeleteket kivéve – az igazságszolgáltatási rendszert érintő jogszabályok tervezetét, [...]

(4b) Azon jogszabályok esetében, amelyeknek a tervezetét az OBТ az (1) bekezdés *b*) pontja alapján véleményezi, továbbá amelynek tervezetére a (3) bekezdés *q*) pontja alapján kötelező véleményt ad, a jogszabály kihirdetése és hatálybalépése között legalább 60 napnak el kell telnie.”

„108/A. § (9) Az OBТ az Alkotmánybírósághoz fordulhat jogorvoslatért abban az esetben is, ha a jogszabály előkészítéséért felelős szerv nem tette lehetővé az OBТ számára a 103. § (1) bekezdés *b*) pontja szerinti jogszabály tervezetének a véleményezését. A jogorvoslati kérelem elbírálása során a (2)–(8) bekezdésben foglaltakat a következő eltérésekkel kell alkalmazni:

a) ha az OBТ jogorvoslati kérelmében erre irányuló konkrét kérelmet terjeszt elő, az Alkotmánybíróság a kihirdetett, de hatályba nem lépett, e bekezdés szerinti jogszabály vizsgálata során kivételesen felfüggesztheti a jogszabály vagy jogszabályi rendelkezés hatálybalépését, ha súlyos és helyrehozhatatlan kár vagy hátrány elkerülése, az Alaptörvény vagy a jogbiztonság védelme érdekében azonnali intézkedésre van szükség,

b) ha az Alkotmánybíróság azt állapítja meg, hogy az OBТ jogorvoslati kérelme megalapozott, a jogszabályt megsemmisíti.”

- [21] 2. A Korm. rendelet támadott szabályai:

„1. § Az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra, illetve humanitárius katasztrófára tekintettel, valamint ezek magyarországi következményeinek az elhárítása és kezelése érdekében veszélyhelyzet kihirdetéséről és egyes veszélyhelyzeti szabályokról szóló 424/2022. (X. 28.) Korm. rendelet szerinti veszélyhelyzet ideje alatt [...]

b) a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvényt, [...] az e rendeletben foglalt eltérésekkel kell alkalmazni. [...]”

„3. § (2) A szolidaritási hozzájárulás megállapítása, beszedése, elszámolása a központi költségvetés végrehajtásának technikai lebonyolítását szolgáló folyamat, az ezzel összefüggő intézkedés vagy irat nem minősül hatósági aktusnak, ellene közigazgatási pernek vagy azonnali jogvédelemnek helye nincs. [...]”

„6. § (1) E rendelet rendelkezéseit a folyamatban lévő bírósági eljárásokban is alkalmazni kell.

(2) A 2023–2025. években esedékessé vált szolidaritási hozzájárulással kapcsolatosan folyamatban lévő pert a bíróság megszünteti. A perköltséget az állam viseli.”

III.

- [22] 1. Az Abtv. 36/A. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság a Bszi. 108/A. § (9) bekezdésében meghatározott jogosult által benyújtott, határozott kérelmet tartalmazó jogorvoslati kérelemre vizsgálja, hogy a kötelezett eleget tett-e a Bszi. 108/A. § (9) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek.
- [23] 2. A Bszi. 108/A. § (2) bekezdése alapján a jogorvoslati kérelmet a jogszabály kihirdetését követő 15 napon belül kell előterjeszteni, a jogorvoslati kérelmet határidőben terjesztették elő. A Korm. rendeletet 2026. február 3. napján hirdették ki, a jogorvoslati kérelmet február 17. napján postára adták, így a törvényi határidő megtartott.
- [24] 3. Az indítványozói jogosultság vizsgálata körében az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az OBT az Alkotmánybírósághoz fordulásról alakszerű határozatot hozott, melyet az OBT elnöke a jogorvoslati kérelemhez csatolt [29/2026. (II. 17.) OBT határozat]. Az OBT a jelen esetben az Alkotmánybírósághoz fordulásról nem ülésen, hanem azon kívül határozott, az OBT új Szervezeti és Működési Szabályzatának elfogadásáról szóló – a 19/2024. (II. 26.), 24/2024. (II. 26.), a 90/2024. (VI. 5.), a 167/2024. (IX. 18.), a 215/2024. (XII. 11.) és a 15/2025. (II. 19.), és 158/2025. (XII. 3.) számú OBT határozatokkal módosított – 2/2023 (IX. 7.) OBT határozat (SzMSz) 22/A. §-a alapján.
- [25] 4. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt – jelen jogorvoslati eljárásra vonatkozatható – követelményeket illetően az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány határozott kérelmet tartalmaz. Az indítványozó megjelölte azt a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá, amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont]; az eljárás megindításának indokait [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]; valamint kifejezett kérelmet a jogszabályi rendelkezések megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [26] 5. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Korm. rendelet indítvánnyal felhívott rendelkezései az igazságszolgáltatási rendszert érintik, így e jogszabályi rendelkezéseket illetően vizsgálható, hogy a jogszabály előkészítéséért felelős szerv mint kötelezett lehetővé tette-e az OBT számára a jogszabály tervezetének véleményezését.
- [27] 6. Az Alkotmánybíróság március 24-én megkereste az igazságügyi minisztert, hogy 15 napon belül küldje meg az indítvánnyal kapcsolatos álláspontját. A megkeresést március 31-én kézbesítették.

IV.

- [28] A jogorvoslati kérelem megalapozott.
- [29] 1. Az Abtv. 36/A. § (1) bekezdése értelmében a jogorvoslati eljárásra az OBT indítványára akkor kerülhet sor, ha a Bszi. 108/A. § (9) bekezdése alapján a jogszabály előkészítéséért felelős szerv nem tette lehetővé az OBT számára, hogy az igazságszolgáltatási rendszert érintő jogszabály tervezetét véleményezze.
- [30] Az Alkotmánybíróság e hatáskörében tehát kizárólag azt vizsgálja, hogy a jogszabály előkészítéséért felelős szerv mint kötelezett ténylegesen eleget tett-e a Bszi. 108/A. § (9) bekezdésében foglalt törvényi kötelezettségének, a kötelezettség megszegése által okozott-e jogsérelmet az OBT-nek.
- [31] A jogsérelmet az Alkotmánybíróság valamely konkrét, az igazságszolgáltatási rendszert érintő jogszabály tervezetének véleményezési eljárása körében egyedi tényállás mellett vizsgálja, a jogorvoslati eljárás az Alkotmánybíróság e hatáskörében nem általánosságban teszi lehetővé a jogszabályok tervezetének véleményezésére vonatkozó jogszabályi előírások vagy azok gyakorlati alkalmazásának felülvizsgálatát.
- [32] A Korm. rendelet nemcsak eljárási kódexet módosít, hanem egy bizonyos típusú intézkedés jogellenessége bírósági felülvizsgálatát általánosságban zárja ki. Az Alaptörvény szerint a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el, a bíróság dönt a közigazgatási határozatok törvényességéről [25. cikk (1)–(2) bekezdés]. Annak meghatározása jogszabályban, hogy valamilyen intézkedés vizsgálata nem tartozik bírói útra, az igazságszolgáltatási rendszert érinti, ezért a Korm. rendelet az igazságszolgáltatási rendszert érintő jogszabály.
- [33] 2. A veszélyhelyzeti kormányrendeleteket illetően az OBT-nek a Bszi szerinti jogosultságára vonatkozóan sem maga a Bszi., sem a Jat., sem a védelmi és biztonsági tevékenységek összehangolásáról szóló 2021. évi XCIII. törvény, sem a szomszédos országban fennálló fegyveres konfliktus, illetve humanitárius katasztrófa magyarországi következményeinek elhárításáról és kezeléséről szóló 2022. évi XLII. törvény nem tartalmaz eltérő

rendelkezést. A Korm. rendelet kifejezetten nevesíti az 1. §-a a)–e) pontjaiban, hogy a Korm. rendelet mely törvényektől való eltérést enged. Utóbbiak között a Bszi. nem szerepel. Ebből következően a jogszabály véleményezése lehetővé tételének meg kellett volna történnie.

- [34] Az Alkotmánybíróság jelen ügyben az indítvány alapján az alábbiakat állapította meg.
- [35] Nem merült fel adat a jelen eljárásban arra, hogy a Korm. rendelet előkészítéséért felelős szerv a Korm. rendelet tervezetével kapcsolatban az OBT-t a tervezettel kapcsolatos szakmai álláspontja kifejtésére kérte volna fel. Nincs adat arra sem, hogy az OBT megküldte volna a jogszabály előkészítője számára a szakmai álláspontját tartalmazó választ.
- [36] Az indítványozó a jogsérelmét abban látta, hogy az OBT nem élhetett a Bszi.-ben biztosított véleményezési jogával, mivel azt a jogszabály előkészítéséért felelős szerv (igazságügyi miniszter) elvonta.
- [37] Az Alkotmánybíróság a jogorvoslati eljárás keretében azt vizsgálja, hogy a jogszabály előkészítéséért felelős szerv biztosított-e tényleges lehetőséget (bármilyen, rendelkezésre álló határidő mellett) az OBT számára szakmai álláspontjának kifejtésére, figyelemmel arra is, hogy a Bszi. 103. § (4b) bekezdés alapján azon jogszabályok esetében, amelyeknek a tervezetét az OBT az (1) bekezdés *b*) pontja alapján véleményezi (az igazságszolgáltatási rendszert érintő jogszabályok), a jogszabály kihirdetése és hatálybalépése között legalább 60 napnak el kell telnie. A Korm. rendelet, amikor arról rendelkezik, hogy mely törvényeket kell az e rendeletben foglalt eltérésekkel alkalmazni, nem tartalmazza a Bszi-t.
- [38] 3. Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság – a Bszi. 108/A. § (9) bekezdés *b*) pontja alkalmazásával – megállapította, hogy az OBT indítványban kifejtett érvelése alapján az OBT jogorvoslati kérelme megalapozott, ezért az abban kifogásolt szabályokat megsemmisítette.
- [39] Az Alkotmánybíróság a jelen esetben és az indítvány érvei mellett a jogorvoslati kérelemmel támadott szabályoknak a hatálybalépésükre visszamenőleges hatállyal történő megsemmisítéséről döntött, az Abtv. 45. § (4) bekezdése szerinti kivételes jogosultságát gyakorolva.
- [40] A Korm. rendelet eljárási szabályokat tartalmaz és nem anyagi jogi kérdést rendez. A Korm. rendeletet a folyamatban lévő bírósági eljárásokban is alkalmazni kell, továbbá a 2023–2025. években esedékessé vált szolidaritási hozzájárulással kapcsolatosan folyamatban lévő pert a bíróságnak a Korm. rendelet alapján meg kellett szüntetnie. Erre határidőt a Korm. rendelet nem tartalmaz. Ez azt jelenti, hogy lehetnek olyan perek a bíróság előtt folyamatban, amelyeket a bíróság már megszüntetett, és lehetnek olyan perek is, amelyek még folyamatban vannak, vagy az eljárást befejező határozat ellen jogorvoslati eljárás van folyamatban. A törvény előtti egyenlőség elve sérülhet, ha azonos tárgyú perekben a bíróság nem járhat el azonosan.
- [41] Az *ex tunc* hatályú megsemmisítés folytán a jogalkotónak legkésőbb a veszélyhelyzet megszüntetésekor rendeznie kell a Korm. rendelet alapján megszünt perek jogi sorsát is.

Budapest, 2026. május 5.

Dr. Polt Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hende Csaba s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [42] A határozat rendelkező részével egyetértek. A döntés meghozatalakor a következő szempontokra is figyelemmel kellett volna lenni.
- [43] 1. Az OBT-nek a véleményezési joga az „igazságszolgáltatási rendszert” érintő jogszabályok tervezetére terjed ki a Bszi. 103. § (1) *b*) pontja alapján. Törvényértelmezési kérdés, hogy az előbbi fogalom alatt mit kell érteni. Mivel az Alkotmánybíróság jelen eljárása nem alkotmányossági felülvizsgálatra, hanem egy speciális törvényi jogorvoslat lefolytatására irányul, nincs akadálya a szakjogi értelmezésnek. Mindazonáltal az OBT-t az Alaptörvény 25. cikk (5) bekezdése hozta létre és ez határozza meg alkotmányos státuszát, hivatását. Ezért a Bszi. fentebb idézett szabályának az értelmezése során az OBT alaptörvényi jogállásából szükséges kiindulni, vagyis abból, hogy az OBT-t ebben az igazgatási modellben hol, milyen jogkörrel ruházza fel az Alaptörvény („közreműködnek a bíróságok igazgatásában”). Az OBT véleményezési joga nem ragadható ki abból az összefüggésből, amelyet az Alaptörvénynek az igazságszolgáltatási rendszerre vonatkozó rendelkezései teremtenek.
- [44] Ebben a megközelítésben a lényegi kérdés ebben az ügyben az, hogy az a norma, amelyik tulajdonképpen azt mondja ki, hogy a szolidaritási hozzájárulás kivetése nem hatósági aktus [Korm. rendelet 3. § (2) bekezdés], hozzátartozik-e az „igazságszolgáltatási rendszert” érintő jogszabályok tartalmához. Úgy gondolom, hogy a válasz erre a kérdésre akkor feltétlenül igenlő, ha a szóban forgó szabály meghatározza a bíróságok szervezetét, személyzetét, valamint közjogi státuszát. Utóbbihoz olyan hatásköri és illetékességi szabályokra van szükség, amelyek az egyes bírósági szinteket kialakítják a különböző ügycsoportokban. Vagyis akkor, ha a közigazgatási bíróság hatásköri szabályai is részét képezik az „igazságszolgáltatási rendszer” fogalmának.
- [45] 2. Nem kizárt a megsemmisítés időbeli hatályát a sérelmezett szabály hatálybalépésre visszamenőleg elrendelni az Abtv. 45. § (4) bekezdése alapján. A kihirdetésre visszamenőleges hatályú megsemmisítés azonban dogmatikailag azt közvetítette volna, hogy nem alkotható „igazságszolgáltatási rendszert” érintő jogszabály mindaddig, amíg az OBT-nek nem volt lehetősége gyakorolni véleményezési jogát. A hatálybalépésre visszamenőleges megsemmisítés ezzel szemben azt üzeni, hogy alkotható ilyen jogszabály, de az nem léphet hatályba. Megjegyzendő, hogy ebben az ügyben a megsemmisítés két változata között – figyelemmel a kihirdetés és a hatályba lépés közötti idő rövidegére – az alkotmánybírósági döntés joghatása tekintetében érdemi különbség nem fedezhető fel. Ezért is értettem egyet a rendelkező résszel.

Budapest, 2026. május 5.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [46] A határozat rendelkező részében foglaltakkal egyetértek, azonban fontosnak tartom kiemelni, hogy az Alkotmánybíróság az adott ügyben, az indítvány keretei között kizárólag az OBT véleményezési jogának figyelmen

kívül hagyása tekintetében vizsgálta a támadott jogszabályt. A támadott rendelet által felvetett egyéb alkotmányossági kérdések nem képezhettek az eljárás tárgyát.

Budapest, 2026. május 5.

*Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró*

Dr. Czine Ágnes alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [47] A határozat rendelkező részével és annak indokolásával egyetértek. Lényegesnek tartom ugyanakkor az alábbi szempontok hangsúlyozását is.
- [48] Az egyes igazságügyi tárgyú törvényeknek a magyar helyreállítási és ellenállóképességi tervhez kapcsolódó módosításáról szóló 2023. évi X. törvény 2023. június 1-jei hatállyal módosította az Abtv.-t, amelynek a módosítással beiktatott 36/A. § (1) bekezdése az Alkotmánybíróság új, *sui generis* hatásköréeként hozta létre az OBT indítványára lefolytatható jogorvoslati eljárást. Az Abtv. 36/A. § (1) bekezdése értelmében a jogorvoslati eljárásra az OBT indítványára akkor kerülhet sor, ha a Bszi. 108/A. § (9) bekezdése alapján a jogszabály előkészítéséért felelős szerv nem tette lehetővé az OBT számára, hogy az igazságszolgáltatási rendszert érintő jogszabály tervezetét véleményezze.
- [49] Az Alkotmánybíróság e hatáskörében kizárólag azt vizsgálja, hogy a jogszabály előkészítéséért felelős szerv mint kötelezett ténylegesen eleget tett-e a Bszi. 108/A. § (9) bekezdésében foglalt törvényi kötelezettségének, a kötelezettség megszegése által okozott-e jogsérelmet az OBT-nek {8/2025. (IX. 25.) AB határozat, Indokolás [21]}. Ezzel összefüggésben lényegesnek tartom hangsúlyozni, hogy a 2023. évi X. törvény végső előterjesztői indokolása mindenekelőtt azt emelte ki: „[a]z igazságszolgáltatás függetlensége Magyarország alkotmányos rendje és a rendszerváltozáskor megteremtett demokratikus jogállami működése, valamint hazánk európai uniós tagságából adódó és nemzetközi térben vállalt kötelezettségei szempontjából egyaránt alapvető érték. Ezen érték hatékony érvényesülése szervezeti és státusbeli biztosítékokat egyaránt megkövetel.” Ennek érdekében a 2023. évi X. törvény „az OBT jogi személyiséggel való felruházása, a hatásköreinek védelmével kapcsolatos alkotmánybírósági és bírósági út megnyitása, egyetértési és kötelező véleményadási jogköreinek kiterjesztése révén e rendszer további kiegyensúlyozását szolgálja.”
- [50] Véleményem szerint az a jogszabály, amely folyamatban lévő bírósági eljárásoknak a hatályos szabályozási környezetből nem következő megszüntetéséről rendelkezik, továbbá előírja, hogy valamely hatósági intézkedés nem minősül hatósági aktusnak, ellene közigazgatási pernek vagy azonnali jogvédelemnek nincs helye, szükségképpen érinti az igazságszolgáltatás rendszerét és függetlenségét. Ebből következően az ilyen jogszabály megalkotása során az OBT-t a véleményezési jog megilleti.
- [51] A fentiekben kifejtettek alapján egyetértek az Alkotmánybíróság azon következtetésével, hogy a jelen ügyben a jogszabály előkészítéséért felelős szerv nem biztosított tényleges lehetőséget az OBT számára a szakmai álláspontjának kifejtésére, és ezzel megsértette a Bszi. fentiekben hivatkozott rendelkezéseit.

Budapest, 2026. május 5.

*Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró*

Dr. Szabó Marcel alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [52] A határozat rendelkező részével egyetértettem, azonban álláspontom szerint a határozat több, az indítvány elbírálása szempontjából lényeges kérdésre nem adott választ. A határozat indokolása nem szól arról az ügy elbírálhatósága szempontjából alapvető jelentőségű kérdéstről, hogy a jelen ügy miért nem pusztán egy jogalkotási eljárási szabály figyelmen kívül hagyásáról, hanem a bírói hatalmi ág alkotmányos működési feltételeit érintő lényegi garanciák megsértéséről szól. Tekintettel a fenti kérdés kiemelt alkotmányos jelentőségére, a döntéshez az alábbi párhuzamos indokolást csatolom.

- [53] 1. A Bszi. 103. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján az OBT az általános központi igazgatás területén véleményezi az igazságszolgáltatási rendszert érintő jogszabályok tervezetét. Az OBT ezen véleményezési joga az igazságszolgáltatás rendszerét érintő, az igazságszolgáltatásba rendszerszinten történő jogalkotói beavatkozások egészére terjed ki. A Korm. rendelet azért érinti az „igazságszolgáltatási rendszert”, mert jelen esetben egy peres eljárás-sorozat egyik szereplője (végeredményben a magyar állam mint *de facto* alperes) a folyamatban levő perek azonnali megszüntetését rendelte el, amely egyaránt felveti (minimálisan) a jogállamiság, a visszaható hatályú jogalkotás, a bírói függetlenség és a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog (bírószékhez fordulás joga és fegyveregyenlőség elve) sérelmét. E körben (éppen az igazságszolgáltatás függetlenségébe történő beavatkozás súlyossága miatt) az OBT véleményezési joga nem egyszerűen csak egy technikai jellegű konzultációs jogosultság, hanem a bírói hatalmi ág függetlenségének és intézményi védelmének egyik törvényi biztosítója. Az OBT indítványozói jogosultságának megállapítását és a Korm. rendelet megsemmisítését ezért támogattam.
- [54] 2. Álláspontom szerint ahhoz azonban, hogy az Alkotmánybíróság a fenti következtetésig (ti. az OBT indítványozói jogosultságának jelen ügyben történő elfogadásáig) eljuthasson, megkerülhetetlen lett volna a Korm. rendelet tartalmi vizsgálata, ugyanis éppen ez a tartalmi vizsgálat alapozza meg azt a végkövetkeztetést, hogy a látszólag apró, egy konkrét peres eljárástípust érintő szabályozás valójában az „igazságszolgáltatási rendszert” érinti. A Korm. rendelet tartalmi vizsgálatának minimálisan az alábbi megállapítások megtételére kellett volna kiterjednie, amelyet a többségi határozat elmulasztott.
- [55] A bíróságok függetlensége nem pusztán azt jelenti, hogy a bíró az ítélet meghozatalakor nem utasítható. A bíróságok függetlenségével összeegyeztethetetlen, hogy a végrehajtó hatalom rendeletben döntse el: valamely, az állami érdek érvényesítésével összefüggésben már megindult jogvitát a bíróság többé nem bírálhat el. A bírói függetlenség alkotmányos elve ugyanis nem csupán a bírói döntésének tartalmát védi, hanem magát a bírói döntés lehetőségét is (bírószékhez fordulás joga) minden olyan esetben, ahol ezt még a per(ek) megindítása előtt nem korlátozta vagy zárta ki a jogalkotó. Azáltal pedig, hogy lényegében az egyik peres fél módosította a saját javára a folyamatban lévő peres eljárásra vonatkozó szabályokat, a fegyveregyenlőség elvének sérelme is megállapítható lett volna.
- [56] A Kormány nemcsak akkor sérti a bírói függetlenséget, ha megmondja, milyen ítélet szülessen, hanem akkor is, ha megakadályozza, hogy a bíróság a már elé vitt jogvitában döntést hozzon. Ha a végrehajtó hatalom rendeletben lezárhatja azokat a pereket, amelyekben lényegében maga is résztvevő, a perek mikénti eldöntésében érdekelt fél, akkor nem egyszerűen eljárási szabályt alkot: a bírói döntés helyére a saját döntését állítja. Különösen súlyos alkotmányos aggályt vet fel, ha a végrehajtó hatalom ráadásul olyan perek megszüntetését írja elő, amelyekben a jogvita tárgya éppen valamely állami elvonás, közhatalmi pénzügyi intézkedés jogszerűsége, azaz ahol az állam alperesi pozícióban szerepel. Ez a megoldás a jogállamiság legerősebb követelményével is ellentétes: senki nem lehet bíró a saját ügyében (*nemo iudex in sua causa*), és senki, még a Kormány sem döntheti el rendeleti úton utólag, hogy a vele szemben már folyamatban lévő jogvita bírósági útra tartozik-e. A jogalkotó ebben az ügyben valójában nem az eljárás szabályait igazította ki, hanem a per végeredményét írta meg. A Korm. rendelet tehát a bírói döntés helyébe állított kormányzati akaratot öltöztette normatív formába: tartalma szerint nem azt mondta meg, miként kell a bíróságnak eljárnia, hanem azt, hogy „ez az ítélet”. Azáltal pedig, hogy mindez már folyamatban lévő peres eljárásokat érintett, kétséget kizáróan felmerül a visszaható hatályú jogalkotás tilalmának sérelme is.
- [57] Mindezek miatt álláspontom szerint a Korm. rendelet nem tekinthető egy egyszerű peretchnikai szabályozásnak, hanem a bírói hatalmi ág működésének közvetlen, a bírói tevékenység lényegét érintő korlátozását valósította meg, amellyel összefüggésben és amely miatt az OBT indítványozói jogosultsága kétséget kizáróan megállapítható.
- [58] Az Alkotmánybíróságnak éppen ezért nem csupán azt kellett volna vizsgálnia és rögzítenie, hogy a Korm. rendelet az OBT véleménye kikérésének elmaradása miatt, formai okból alaptörvény-ellenes, hanem azt is kifejezetten meg kellett volna állapítania, hogy a Korm. rendelet még az OBT véleményének kikérése esetén sem lett volna alkotmányosan elfogadható a fenti, minden kétséget kizáró, alapvető alkotmányossági problémák miatt.
- [59] 3. Megjegyzem végezetül, hogy a támadott Korm. rendelet alkotmányos hibája nem merült ki az előző pontban foglalt tartalmi kérdésekben. A Korm. rendelet megalkotására felhatalmazást adó különleges jogrend elrendelésére „az Ukrajna területén fennálló fegyveres konfliktusra, illetve humanitárius katasztrófára tekintettel, valamint ezek magyarországi következményeinek az elhárítása és kezelése érdekében” került sor, jelen esetben azonban a szolidaritási hozzájárulással kapcsolatos, folyamatban levő perek megszüntetése még a legtágabb összefüggésben sem kapcsolható az orosz–ukrán háborúhoz, az egy, az állam és az önkormányzatok közötti

pénzügyi-elszámolási vitát érintett. Figyelemmel a különleges jogrend elrendelésének indokára, a veszélyhelyzeti jogalkotás még elviekben sem teremthetett eljárási keretet arra, hogy a Kormány a saját költségvetési érdekeit érintő jogvitákban a bírói jogvédelmet megszüntesse. Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata szerint ugyan elsődlegesen célszerűségi kérdés annak megítélése, hogy milyen intézkedések szükségesek a veszélyhelyzet elhárításához, ez azonban csak abban az esetben igaz, ha a különleges jogrend elrendelésére okot adó körülmény és az adott különleges jogrendi szabályozás között a tárgyi összefüggés azonosítható. Jelen esetben azonban ez az összefüggés is teljesen nyilvánvalóan hiányzik. Álláspontom szerint önmagában ez a szempont is indokát képezhetne volna a Korm. rendelet megsemmisítésének, melyet az Alkotmánybíróság akár hivatalból is figyelembe vehetett volna.

Budapest, 2026. május 5.

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IX/673/2026.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TANÁCSAINAK HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1249/2026. (V. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.21.143/2024/8. számú részítéletével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó személyesen eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, kérve, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria Pfv.IV.21.143/2024/8. számú részítélete (a továbbiakban: részítélet) alaptörvény-ellenességét és azt az Abtv. 43. §-ának megfelelően semmisítse meg figyelemmel arra, hogy az indítványozó álláspontja szerint a részítélet sérti az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében foglalt véleménynyilvánítás szabadságát és a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy a rendelkezésre álló iratok alapján az alábbiak szerint foglalható össze.
- [3] 2.1. Az indítványozó egy országos sportszövetség (a továbbiakban: Szövetség) tagszervezetének képviselőjében 2019. április 11-én feljelentést tett a Szövetség elnökségi tagjaival, továbbá az alapügy felperesével mint elnöki tanácsadóval szemben bizonyos állami támogatási összegek jogellenes felhasználása miatt. A feljelentés tényéről több médiatermék is beszámolt, amelyre reagálva a Szövetség elnöksége egy „Tagszervezeti Tájékoztató” tárgyú emailt küldött a tagszervezeti vezetőknek. Az indítványozó a tájékoztató levél címlistájában szereplő tagszervezetek részére választ küldött, amelyben részletesen ismertette a feljelentés körülményeit és csatolmányként megküldte magát a feljelentést is. Ugyanezen a napon a válaszemail saját Facebook-oldalán is közzétette (az email és a Facebook-bejegyzés együtt: Közlés1). A felperes később, 2021 januárjában egy Facebook-bejegyzésben (Közlés2) felidézte a 2019-ben tett feljelentését, majd néhány nappal később egy másik bejegyzésben (Közlés3) a felperesnek a Szövetség forrásainak felhasználásával kapcsolatos tevékenységére vonatkozóan tett – a feljelentésben foglaltakkal összecsengő – állításokat. Ugyanez történt egy 2021 decemberében közzétett Facebook-bejegyzésben is (Közlés4). A felperes e közlésekre figyelemmel kezdeményezte részben a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:45. § (2) bekezdése szerint jóhírneve sérelmének megállapítását, részben a Ptk. 2:45. § (1) bekezdése szerinti becsületsértés megállapítását, az alperes eltiltását a további jogsértéstől, az alperes kötelezését elégtétel adására egy közlemény közzétételével, valamint sérelemdíj megfizetésére.
- [4] 2.2. Az alperes a kereset elutasítását kérte, hivatkozással arra, hogy egyes megfogalmazásai nyilvánvalóan nem minősülnek tényállításnak, illetve állításait dokumentumokkal tudja alátámasztani. Kifejtette azt is, hogy a jóhírneve sérelmére alapozott felperesi kérelem tulajdonképpen alátámasztja az egyes közléseiben foglaltakat, hiszen valós tény hamis színben feltüntetésére hivatkozott. Utalt arra, hogy kijelentéseit a közügyek megvitatása tárgyában fogalmazta meg. Előadta továbbá, hogy a feljelentés tartalmának nyilvánosságra hozatalával nem valószínűsített meg jogsértést, nem tényállításokat közölt, hanem a Szövetség által képviselt sporttal kapcsolatban kritizálta a felperes tevékenységét, és ezzel összefüggésben fogalmazott meg gyanút anélkül, hogy tényállításba bocsátkozott volna.

- [5] 2.3. Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a kifogásolt közlések nem voltak kifejezőmódjukban indokolatlanul bántó, lejárató, öncélú, nyilvánvalóan az ügygel össze nem függő, egyértelműen alaptalan megnyilatkozások, így nem alkalmasak a jóhírnév megsértésének megállapítására. Az alperes kijelentései olyan véleménynek, értékítéletnek minősültek, amelyek a közügyek vitatása során hangzottak el, így a véleménynyilvánítási szabadság körébe esnek, becsületsértést, jóhírnév megsértését nem valósítanak meg. Jogsértés hiányában pedig az sem minősülhet önálló, felróható magatartásnak, hogy a címzetten kívül álló más személyekkel is megismertette a feljelentés tartalmát az alperes (részítélet, Indokolás [48]).
- [6] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az ügy megítélése kapcsán a másodfokú bíróság jelentőséget tulajdonított a címzetten körének, illetve annak, hogy a Facebook-közlések egy privát, a sportág iránt érdeklődő csoportban kerültek megosztásra, azaz olyan személyekkel, akik a feljelentés tényéről más forrásból egyébként is értesültek. A másodfokú bíróság hangsúlyozta: önmagában az a körülmény, hogy az alperes egy sportág vezetésével kapcsolatos, egy közéleti szereplőt érintő vitában képviselt álláspontját tükröző feljelentést a nyilvánosság előtt megismerhetővé tesz, csupán a véleményének hangsúlyosabb kifejezése, amit a közéleti szereplőnek a fokozott tűrési kötelezettsége miatt el kell viselnie (részítélet, Indokolás [62]).
- [7] 2.4. A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, hivatkozva többek között az Alkotmánybíróság 3273/2024. (VII. 24.) AB határozatában (a továbbiakban: Abh.) foglaltakra. Abban, a Közlés1-re vonatkozóan, a jelen üggyhöz hasonló kontextusban lefolytatott eljárásban az Alkotmánybíróság elvi élel mondta ki, hogy „a feljelentés megtételét követően a feljelentés szövegének nyilvánosságra hozatala nem egyeztethető össze a véleménynyilvánítás szabadságával. A büntetőeljárás megindításával megalapozott gyanú áll fenn arra vonatkozóan, hogy a terhelt bűncselekményt követett el. A feljelentés nyilvánosságra hozatala a bűncselekmény-elkövetés sugalmazásával önmagában alkalmas az érintett emberi méltóságának sérelmére, ezért az ilyen tartalmú tényállításra nem terjed ki a véleménynyilvánítási szabadság” (Abh., Indokolás [63]).
- [8] 2.5. A Kúria a felülvizsgálati eljárásban a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és megállapította, hogy az indítványozó mint alperes azzal, hogy a Közlés1 részeként nyilvánosságra hozta a Szövetség egyes vezetőivel szemben, az általa képviselt sportklub nevében tett büntetőfeljelentését, megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait, illetve azzal, hogy a Közlés 1–4. esetében a Facebookon feljelentésének egyes elemeit közzétette, ugyancsak megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogait (részítélet, rendelkező rész). A Kúria érvelésének kialakításakor támaszkodott az Abh. megállapításaira, és kiemelte: az eljáró bíróságok tévesen foglaltak állást a kereset jogalapjának hiányáról, mivel az alperes válaszlevelének mellékleteként személyiségi jogot sértő módon tette közzé feljelentésének teljes tartalmát, illetve később annak egyes elemeit a Facebook-bejegyzések részeként (részítélet, Indokolás [97]).
- [9] 2.6. A Kúria részítéletével szemben az alperes fordult alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz. Egyrészt álláspontja szerint megvalósult az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében garantált véleménynyilvánítás szabadságának sérelme, mivel a Kúria a részítélet kialakítása során az ügy alapjogi vetületeire nem volt tekintettel, figyelmen kívül hagyta, hogy a közügyek vitatását érintő kérdéssel kellett foglalkoznia, nem vizsgálta a közlés megjelenítésének módját, körülményeit és a vélemény tárgyát, kontextusát. Az indítványozó szerint az általa leírtak a közügyek megvitatásának fokozott védelme alá tartoznak, figyelemmel arra, hogy közpénzek felhasználását érintik. Az indítványozó szerint a feljelentés „az Indítványozótól származik, az ő »szerzeménye«, így azzal szabadon rendelkezhet, és e rendelkezéstől nem fosztható meg pusztán azzal az indokkal, hogy azt már beadta az ügyészségnek abból a célból, hogy hivatalos eljárás induljon” (indítvány, 11. oldal). Kifogásolta továbbá, hogy a tényállítások valóságának bizonyítására sem az első-, sem a másodfokú eljárásban nem adtak lehetőséget annak ellenére, hogy a bíróságoknak több száz oldalnyi okirati bizonyíték került benyújtásra. Másrészt az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmére hivatkozott, utalva arra, hogy a „Kúria döntése esetében, ha volt is vizsgálat, annak nyomait az ítélet indokolásában nem lehet fellelni”, valamint arra hivatkozott, hogy megítélése szerint „a döntés elvi tartalma is ellentmondásban áll az ítélet rendelkező részével, a jogi összefüggések bemutatására nem került sor” (indítvány, 13. oldal).
- [10] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerinti tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról.

- [11] Az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt akkor terjeszthet elő az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [12] A Kúria részítéletét 2025. április 24-én töltötte le a jogi képviselő, a panaszt 2025. június 23-án – határidőben – nyújtotta be az indítványozó. A konkrét esetben az indítványozó a részítélet alapját képező ügy alperese volt, így érintettsége fennáll. A részítélettel szemben további jogorvoslatnak helye nincs.
- [13] Az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés és 52. § (1b) bekezdés a) pont], az Alkotmánybíróság által vizsgálándó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtását indokolta, kifejtve az Alaptörvényben foglalt jogok sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]. Az indítványozó kifejezett kérelmet fogalmazott meg a bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].
- [14] Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E követelmény teljesülésével kapcsolatban az Alkotmánybíróság előrebocsátja, hogy az Abh.-ban részletesen vizsgálta részben azonos tényállás mellett azt a kérdést, hogy kiterjed-e a véleménynyilvánítási szabadság arra az esetre, amikor a feljelentő egy büntetőfeljelentés tartalmát osztja meg más személyekkel, illetve ha igen, hogyan bírálható el a véleménynyilvánítási szabadság és a személyiségi jog védelmének kollíziója. Ebben a kérdésben az Alkotmánybíróság a 2.4. pontban (Indokolás [7]) kifejtettek szerint határozott.
- [15] A jelen alkotmányjogi panasszal támadott részítéletben az Abh.-ban foglaltakat a Kúria részletesen áttekintette, döntése indokolását alapvetően annak tartalmára építette. Az indítvány ehhez képest nem vet fel olyan körülményt, amely az érdemi alkotmányossági vizsgálat szükségességét megalapozná, arra is figyelemmel, hogy az indítvány az Abh.-ban foglaltakat egyáltalán nem említi, érvelését arra tekintet nélkül alakítja ki.
- [16] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelme kapcsán csak sommásan utal az indokolás hiányosságaira, ugyanakkor azok mibenlétét nem konkretizálja. Az indítvány mindössze arra utal, hogy azokat a lépéseket és szempontokat, amelyek vizsgálatát az Alaptörvény IX. cikkével összefüggésben bemutatott, érinteni kellett volna az indokolásban. Ez pedig arra enged következtetni, hogy a bírósági eljárás tisztességessége körében előadottak valójában az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése körében értékelendők.
- [17] 4. Ezért az Alkotmánybíróság az indítványt az Abtv. 29. §-ában foglalt feltétel hiánya miatt, az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 30. § (2) bekezdésének a) pontja alapján – alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés hiányában – visszautasította.

Budapest, 2026. május 5.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1770/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1250/2026. (V. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Bfv.II.1.376/2024/11. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A személyesen eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján nyújtott be alkotmányjogi panaszt a Kúria Bfv.II.1.376/2024/11. számú végzése, a Szegedi Ítéltábla Bf.III.713/2023/7. számú ítélete, valamint a Kecskeméti Törvényszék 5.B.319/2023/2. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt.
- [2] Az alkotmányjogi panaszban kifogásolt ügy lényege a következő.
- [3] 1.1. A Kecskeméti Törvényszék 2023. január 30-án kihirdetett 5.B.319/2023/2. számú ítéletével bűnösnek mondta ki az indítványozó VI. rendű terheltet 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettségében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 396. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (5) bekezdés a) pont; Btk. 396. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (5) bekezdés b) pont; Btk. 396. § (1) bekezdés, (4) bekezdés b) pont] és 4 rendbeli bűnsegédként, folytatólagosan elkövetett hamis magánokirat felhasználásának vétségében (Btk. 345. §). Ezért őt mint bűnszervezetben elkövetőt, halmazati büntetésül 2 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és a közügyektől 2 évi eltiltásra ítélte azzal, hogy a terhelt a szabadságvesztésből nem bocsátható feltételes szabadságra. Egyben a VI. rendű vádlottal szemben – az eljárás során lefoglalt 115 000 Euróból – 27 000 Euróra vonatkozó vagyoneklobzást rendelt el.
- [4] 1.2. Az ügyészség súlyosítást célzó fellebbezése folytán eljáró Szegedi Ítéltábla a 2024. június 4-én meghozott és kihirdetett Bf.III.713/2023/7. számú ítéletével az indítványozó VI. rendű terhelt tekintetében az elsőfokú ítéletet akként változtatta meg, hogy a költségvetést károsító bűncselekményeit 3 rendbeli bűnsegédként elkövetett költségvetési csalás büntettségének [egy esetben Btk. 396. § (1) bekezdés harmadik fordulat, (5) bekezdés a) pont, két esetben a Btk. 396. § (1) bekezdés harmadik fordulat, (4) bekezdés b) pont második fordulat] minősítette és a kiszabott szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Továbbá a VI. rendű vádlottal szemben elrendelt, euróban kifejezett vagyoneklobzás összegét 115 000 Euróra felemelte, és rendelkezett – az eljárás során lefoglalt, a Magyar Államkincstár által kezelt – 1 000 130 Forint vagyoneklobzásáról. Egyebekben a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet a VI. rendű terhelt (indítványozó) tekintetében, érdemben helybenhagyta.
- [5] 1.3. A jogerős határozattal szemben az indítványozó VI. rendű terhelt nyújtott be felülvizsgálati indítványt.
- [6] Az indítványozó VI. rendű terhelt arra hivatkozott, miszerint ügyében a bűnszervezetben elkövetés megállapítása téves és emiatt törvénysértő büntetés kiszabására került sor. Kifejtette, hogy a bűnszervezet büntető anyagi jogi fogalom, a bűnszervezetben elkövetés megállapítása pedig tényből levont jogi következtetés eredménye, azonban nem a bűnösségre vagy a cselekmény jogi minősítésére, hanem a büntetés kiszabására vonatkozik, megállapítása nem a minősítést, hanem a Btk. más szabályát érinti.
- [7] Álláspontja szerint az alapügyben eljáró bíróságok tévesen állapították meg, hogy a terhére rótt költségvetési csalás büntetést bűnszervezetben követte el, mivel az irányadó tényállásból nem állapítható meg, hogy a bűncselekmény bűnszervezetben elkövetett, az irányadó tényállás ugyanis a bűnszervezet fogalmi elemei közül a konspiratív működés, illetve a bűnszervezetben elkövetést átfogó tudati tényeit nem tartalmazta. Álláspontja szerint továbbá a konspiratív elkövetés a leplezési szándékon túlmutat. Hivatkozott továbbá arra, nem állapítható meg, hogy tudata a bűnszervezetben elkövetést átfogta.

- [8] 1.4. A Kúria a 2025. június 19-én meghozott Bfv.II.1.376/2024/11. számú végzésével hatályában fenntartotta az indítványozó VI. rendű terhelt tekintetében a Szegedi Ítéltábla Bf.III.713/2023/7. számú és a Kecskeméti Törvényszék 5.B.319/2023/2. számú ítéletét.
- [9] A Kúria megállapította, hogy az indítványozó VI. rendű terhelt felülvizsgálati indítványa alapján felülvizsgálati eljárás lefolytatása a törvényben részben kizárt, részben alaptalan.
- [10] A Kúria indokai szerint a felülvizsgálat során nemcsak maga a tényállás, hanem mindaz, ami a tényállás megállapításához vezetett, támadhatatlan. Következésképp a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható, nem lehet felülvizsgálat tárgya, ekként arra irányuló felülvizsgálati indítvány sem bírálható el érdemben. A felülvizsgálati indítvány ezért azon részeiben kizárt, amelyben a tényállás megalapozatlanságára, így a tényállás iratellenességére és életszerűtlenségére hivatkozik.
- [11] Az indítványozó anyagi jogi kifogását – a bünszervezeti elkövetés megállapítását – illetően a Kúria hivatkozott arra, miszerint a bünszervezet büntető anyagi jogi fogalom, a bünszervezetben elkövetés megállapítása pedig tényből vont jogi következtetés eredménye, nem része a jogi minősítésnek, nem a bűncselekmény minősítő körülménye, hanem a büntetés kiszabására vonatkozik. A bünszervezet mint többes elkövetői forma fennállása olyan büntető anyagi jogi kérdés, amelynek a büntetés kiszabása során van jelentősége és a Btk. Általános Részében foglalt jogkövetkezményeket – egyebek mellett az e szervezeti forma keretében elkövetett bűncselekmény büntetési tételkeretének az emelkedését – vonja maga után. A Kúria kiemelte, hogy gyakorlata e körben teljesen egységes, és a bünszervezetben elkövetés téves megállapítása miatt felülvizsgálatnak akkor van helye, ha a büntetőjog szabályának megsértése okán törvénysértő büntetés kiszabására került sor. A bünszervezet téves megállapítása önmagában nem feltétlenül eredményezi törvénysértő büntetés kiszabását, amennyiben az adott tényálláshoz rendelt törvényi büntetési tételkeret felső határát nem haladja meg. Az indítványozó VI. rendű terhelt esetében pedig a jogerős ítéletben kiszabott büntetés a bünszervezet téves megállapítása esetén sem lenne törvénysértő.
- [12] A Kúria érdemben is megvizsgálta, hogy a bünszervezetben elkövetés megállapítása az irányadó tényállásban foglalt ténymegállapítások alapján törvényes volt-e és ebben a kérdésben a jogerős ítéletet meghozó bíróságokkal értett egyet. Eszerint az irányadó tényállás alapján nem tehető vitássá, hogy a meghatározott célra irányulóan létrehozott, előre megtervezett, részleteiben kidolgozott hálózatot egyértelmű feladatmegosztás jellemezte, a cégek egymáshoz való viszonyulása és egymás közötti működtetése el sem képzelhető megfelelő utasítási rendszer nélkül, amelyben világosan elkülönül a feladatok megosztása, az egyes feladatkörökbe eső tevékenységek ellátása és annak végrehajtási módja. A terheltek közötti kapcsolat ezáltal alá-fölérendeltségi, irányító és irányított személyek tevőlegességének megállapítását lehetővé tévő jegyeket hordoz, amely hierarchikus szervezettségnek feleltethető meg.
- [13] A Kúria indokai szerint a csoport konspiratív működése lényegében a korábbi fogalom összehangolt működésének feleltethető meg, amennyiben az a külvilág elől rejtve valósul meg, de nem jelenti a teljes szervezet minden tagjával való együttműködést, hanem az egyes cselekményekhez rendelt személyek összehangolt tevékenységét feltételezi (Kúria Bhar.III.571/2019/41. számú végzés, [156] bekezdés). Az irányadó tényállás alapján a gazdasági társaságok működési rendszerének kiépítése a cselekmények és az elkövetők felderítésének megnehezítését, valamint a cselekmény minél hosszabb ideig való leplezését célozta. Ha pedig a külvilág elől rejtve megvalósított cselekmény a szervezetben részt vevő terheltek jelen ítéleti tényállásból is kitűnő összehangolt tevékenységével párosul, ez pontosan az értelmező rendelkezések által megkívánt konspiratív működés fogalmának felel meg. Az indítványozó VI. rendű terhelt pedig az irányadó tényállás alapján mindezzel tisztában volt, illetőleg szükségképpen tisztában kellett, hogy legyen.
- [14] A Kúria indokai szerint a tudattartalom ténybeli megállapítása a tényállás része, és mint ilyen, a felülvizsgálati eljárásban nem támadható. Az ítéleti tényállás pedig kifejezetten rögzíti, hogy az indítványozó VI. rendű terhelt további 13 terhelt-társával 2015–2016. évben egy olyan bünszervezet tagjaiként jártak el, amelynek célja a központi költségvetésből származó pénzeszközök jogtalan megszerzése volt. Nem vitásan az irányító tevékenységét végző I. rendű terheltén túl az indítványozó VI. rendű terhelt is tisztában volt a céghálózatban közreműködő cégek mibenlétével, a működés módjával, céljával, tudata a bünszervezet törvényben meghatározott tárgyi ismérveit átfogta, amely a bünszervezet jogkövetkezményei alkalmazásának nélkülözhetetlen feltétele.
- [15] A Btk. 2. § alkalmazását érintően megfogalmazott terhelti érveléssel összefüggésben a Kúria szerint a bünszervezet fogalmi elemei kétségkívül szigorodtak az elbírálás időpontjára, ami azt jelenti, hogy a bünszervezet fogalmi elemeinek megváltozása a terheltekre kedvezőbb elbírálást tesz lehetővé. A Szegedi Ítéltábla mindezt megvizsgálta, és helyesen döntött a főszabálynak megfelelő anyagi jogi jogszabály alkalmazásáról. Önmagában az a tény, hogy az új büntető törvény a bünszervezet megállapíthatóságához a hierarchikus szervezettséget

és a konspiratív működést is megköveteli, nem jelenti feltétlenül az enyhébb elbírálás lehetőségét, mivel, ha a bünszervezeti elkövetés mindkét törvény alapján egyaránt megállapítható, akkor a Btk. 2. § (1) bekezdése szerinti főszabály, tehát az elkövetéskori Btk. alkalmazása az indokolt. Jelen esetben is erről van szó.

- [16] A Kúria továbbá nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára hivatalból köteles, ezért a megtámadott határozatot a VI. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.
- [17] 2. Ezt követően nyújtotta be az indítványozó VI. rendű terhelt az alkotmányjogi panaszát az Alkotmánybírósághoz, és indítványozta a Kúria Bfv.II.1.376/2024/11. számú végzése, a Szegedi Ítéltábla Bf.III.713/2023/7. számú ítélete, valamint a Kecskeméti Törvényszék 5.B.319/2023/2. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését. Álláspontja szerint a támadott döntések ellenétesek az Alaptörvény XXVIII. cikk (1)–(3) bekezdéseivel.
- [18] Az indítványozó hivatkozik arra, hogy sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes bírósági eljáráshoz való joga, illetve a pártatlan bíróság követelménye, mivel a bíróság nem objektíven mérlegelte a bizonyítékokat, a bünszervezet megállapításának egyes elemei hiányoztak, ugyanis nem volt kimutatható valódi hierarchikus szervezet, nem volt konspiratív működés sem, ezért a terhelt magatartása legfeljebb összehangolt cselekménysorként volt értelmezhető. Sérült továbbá álláspontja szerint a XXVIII. cikk (2) bekezdése szerinti ártatlanság védelmének követelménye is, mivel az elsőfokú bíróság már az eljárás elejétől elfogadta az ügyészség bünszervezetre épített vádkoncepcióját. Hangsúlyozza, hogy nem hárítható az elkövetőre annak terhe, hogy az állam mulasztása miatt vagy más, a felderítésben elkövetett hibák miatt a büntetőeljárás ideális célja, az igazságos és rendeltetését betöltő büntetés kiszabása nem teljesülhet. A prejudikáció tilalma és a megalapozott bizonyítás kötelezettsége az ártatlanság védelmének központi eleme. Az elfogulatlanság pedig a pártatlan bírósághoz való jogé, mely követelmények nem teljesültek.
- [19] Sérült továbbá a XXVIII. cikk (3) bekezdése szerinti védelemhez való jog is, mivel a védelem indítványai és észrevételei részben megválaszolatlanok maradtak, részben a bíróság úgy kezelte őket, mintha nem is lennének relevánsak. Ekként a védekezés nem kapott a váddal összemérhető súlyt, ami álláspontja szerint a fegyveregyenlőség sérelmét is felveti.
- [20] Az indítványozó hivatkozik továbbá arra, hogy mindezek miatt az ítéleti indokolás túl általános, nem mutatja meg, hogy az indítványozó saját magatartására, tudatállapotára és szerepére nézve milyen tényekből, milyen logikai láncsal vonták le a bűnösségre és a minősítésre vonatkozó következtetéseket. Álláspontja szerint konkrétumok hiányában a bíróságnak azt kellett volna alátámasztani, hogy a bűnösség, a bűnösség fokát befolyásoló, és így a büntetés mértékére kiható körülményekre milyen tényekből, körülményekből és milyen logikai lánc alapján, milyen adatokkal, információkkal alátámasztottan vont következtetést. Ez azonban a bírósági indokolásból hiányzik, a Kúria pedig ezt a problémát nem orvosolta.
- [21] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt befogadhatósági feltételeknek.
- [22] 3.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az indítványozó az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerinti hatvan napos határidőn belül terjesztette elő.
- [23] 3.2. Az Abtv. 27. §-a értelmében az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó jogorvoslati lehetőségét kimerítette, érintettsége terheltként fennáll a támadott bírói döntéssel összefüggésben.
- [24] 3.3. Az indítvány eleget tett az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt követelményeknek. Az indítvány felhívja az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó szabályt és kifejezett kérelmet tartalmaz a jogkövetkezmény megállapítására, előadja az eljárás megindításának indokait, a tisztességes eljáráshoz való jog vonatkozásában annak sérelmének lényegét, megjelöli a támadott bírói döntéseket, valamint az Alaptörvény sérülni vélt szabályait.

- [25] 3.4. Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. E két feltétel alternatív jellegű, bármelyik fennállása megalapozza a panasz befogadhatóságát. E feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [26] 3.4.1. Az Alkotmánybíróság az indítványozónak a bírósági határozatokban megállapított bünszervezetben elkövetés ellenében felhozott érvei vonatkozásában ismételten megjegyzi a következőket [vö. 1151/2026. (III. 27.) AB végzés].
- [27] A bünszervezet fogalmisága, illetve a bünszervezetben elkövetés megállapíthatósága kapcsán értelemszerűen a vonatkozó nemzetközi egyezmény tartalmisága és a nemzetközi szabályozás tartalma képez a jogalkalmazásnak értelmezési támpontot.
- [28] A bünszervezetre vonatkozó szabályozás nemzetközi alapjaként 1998. december 21-én az Európai Unió Tanácsa együttes fellépést fogadott el az Európai Unió tagállamaiban a bűnöző szervezetben való részvétel büncselekménnyé nyilvánításáról. 2000. december 14-én a 2282/2000. (XI. 29.) számú Korm. határozat alapján a belügyminiszter aláírta az ENSZ keretében létrejött Egyezményt a határon átnyúló szervezett bűnözés ellen. Az Egyesült Nemzetek keretében, Palermóban, 2000. december 14-én létrejött, nemzetközi szervezett bűnözés elleni Egyezmény a 2006. évi CL. törvénnyel került kihirdetésre.
- [29] Az Egyezmény 2. cikk a) pontja szerint a szervezett bűnözői csoport bizonyos ideig fennálló, három vagy több főből álló strukturált csoport, amely összehangoltan működik egy vagy több, a jelen Egyezményben meghatározott súlyos büncselekmény elkövetése céljából, közvetlen vagy közvetett módon pénzügyi vagy más anyagi haszon megszerzésére törekedve. A c) pont értelmében a strukturált csoport nem egyetlen büncselekmény azonnali végrehajtására, és nem alkalmasszerűen létrehozott csoport, amelyben nem szükséges, hogy tagjai pontosan meghatározott szerepekkel rendelkezzenek, vagy hogy tagsága állandó legyen, illetőleg fejlett hierarchiával rendelkezzen [3470/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [28]; 3471/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [28]; 3472/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [28]; 3473/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [28]; 3029/2024. (I. 24.) AB határozat, Indokolás [33]–[36]].
- [30] Ehhez képest a hierarchikus kapcsolat sem a korábbi Btk. bünszervezet fogalma, sem az Egyezmény alapján nem elvárt. A hatályos Btk. nem tartalmaz törvényi értelmezést a 459. § (1) bekezdés 1. pontjában meghatározott bünszervezet-fogalom körében a „hierarchikusan szervezett” és a „konspiratíván működő” fogalmi elemekhez. Ezek értelmezése a jogalkalmazó, a bíróság feladata. A jogalkalmazó alkotmányossági kötelességének eleget téve értelmezésekor figyelembe veszi a jogszabályhoz fűzött indokolást, azonban annak kötőereje nincs, az nem anyagi jogi szabály. A törvényi indokolás az egyes fogalmi elemek megállapításához ad értelmezési segítséget. A bíróság feladata megvizsgálni minden ügyben, hogy megállapítható-e adott tényállás alapján a bünszervezetben elkövetés. A bíróság számára e tekintetben mindig az alanyi oldal vizsgálata a lényeges. A terheltnek fel kell ismernie, hogy azt a büncselekményt, aminek elkövetője, bünszervezetben valósítják meg.
- [31] A jogszabályi változás folytán a „hierarchikus” szervezethez nem jelenti valamennyi bünszervezetben résztvevő személy hierarchiában való elhelyezkedését. Amennyiben olyan adat áll rendelkezésre, amely akár egy résztvevő szervezői, koordináló, irányító szerepére vonatkozik a feladatok megosztása során, akkor e körülmény olyan alá-fölérendeltséget jelentő személykapcsolatnak tekinthető, amely megalapozhatja a bünszervezet megállapítását az új fogalom szerint is.
- [32] A csoport konspiratív működése – ami nem más, mint az együttműködés, „összeesküvés” – lényegében a korábbi fogalom szerinti „összehangolt működéssel” összhangban álló, a leplezettség pedig ennek a mikéntje. Amennyiben a külvilág elől rejtve valósul meg, akkor értelemszerűen nem jelenti a teljes szervezet minden tagjával való együttműködést, hanem az egyes cselekményekhez rendelt személyek összehangolt tevékenységét feltételezi [Bfv.III.745/2021/30., idézi: 3470/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [31]; 3471/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [31]; 3472/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [31]; 3473/2023. (XI. 7.) AB végzés, Indokolás [31]; 3029/2024. (I. 24.) AB határozat, Indokolás [39]–[40]; 1153/2026. (III. 27.) AB végzés, Indokolás [41]–[46]].
- [33] 3.4.2. Az alkotmányjogi panasz jellegének megfelelően az Alkotmánybíróság hatáskörébe kizárólag a bírói döntéseknek az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik. Ebből következően az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírói határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogvédelem nem jelenti a rendes bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát. A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ami nem adhat alapot számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor

- {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Ebből következően a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság attól is tartózkodik, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon {3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]}.
- [34] Az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint hangsúlyozza, hogy a bizonyítékok értékelése és ezen keresztül a tényállás megállapítása, illetve annak bizonyos fokú felülvizsgálata a jogorvoslati eljárás(ok) során az eljáró bíróságok feladata. A bírói döntés irányának, a bizonyítékok bírói mérlegelésének (annak, hogy a bíróságok egy-egy tényt miként értékelték), valamint a bírósági eljárás teljes egészének ismételt felülbírálatára nem rendelkezik felhatalmazással. A bíróság ezen értékelő tevékenysége nem lehet alkotmányossági vizsgálat tárgya {21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [24]; 3013/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [18]; 3221/2014. (IX. 22.) AB végzés, Indokolás [14]–[15]; 3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]}.
- [35] A védelemhez való jog a büntetőeljárás alá vont személy azon jogaiban, illetve a hatóságok azon kötelezettségeiben realizálódik, amelyek biztosítják, hogy a vele szemben érvényesített büntetőjogi igényt megismerje, arról álláspontját kifejtthesse, az igénnyel szembeni érveit felhozassa, a hatóságok tevékenységével kapcsolatos észrevételeit és indítványait előterjeszthesse, továbbá védő segítségét vehesse igénybe. A védelemhez való jog tartalmát képezik a védő azon eljárási jogosítványai, illetve a hatóságok azon kötelezettségei, amelyek részéről a védelem ellátását lehetővé teszik” {vö. 8/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [26]; 3248/2023. (VI. 9.) AB határozat, Indokolás [24]; 3377/2025. (XII. 3.) AB határozat, Indokolás [24]}.
- [36] Mindehhez képest az indokolási kötelezettség körében e követelményből az fakad, hogy a bíróság döntésének indokairól az eljárási törvényeknek megfelelően köteles számot adni, vagyis a bíróság kötelezettsége, hogy az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon {ld. pl.: 3370/2023. (VII. 19.) AB végzés, Indokolás [27]; 1041/2026. (II. 6.) AB végzés, Indokolás [35]}.
- [37] Jelen esetben az indítványozó a tisztességes bírói eljáráshoz való joga, a pártatlan eljárás követelménye, a védelemhez való joga, valamint az ártatlanság védelmének sérelmét látja abban, hogy az eljáró bíróságok nem megfelelően tisztázták a tényállást, nem vették kellő súllyal figyelembe a védelem érveit, a bizonyítás következetesen egy irányba haladt és a határozatok indokolásából nem tűnik ki a bünszervezet megállapíthatóságának alapja.
- [38] Ehhez képest a Kúria támadott végzése (illetve a támadott első- és másodfokú határozatok) részletesen értelmezte a bünszervezet fogalmát és indokolta, hogy az irányadó törvényi tényállásban tisztázottak alapján miért állapítható meg a bünszervezet fennállása. A másodfokú bíróság vizsgálta a tényállás tisztázottságát, az indítványozó anyagi jogi és eljárási kifogásait, a Kúria pedig szintén részletesen számot adott arról, miért nem vezetett eredményre az indítványozó érvelése. Megállapítható, hogy az eljáró bíróságok a büntetőeljárás során figyelembe vették és vizsgálták az indítványozó kifogásait. Önmagában az a tény, hogy az indítványozó valamely kérdésben nem osztja az ügyben eljáró bíróság indokolt jogi álláspontját, illetőleg valamely jogszabályi rendelkezést az indítványozó szerint az eljáró bíróságok megsértettek (vagy helytelenül értelmeztek), még nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, függetlenül az indítványozó érveinek helytállóságától vagy azok esetleges helytelenségétől {lásd például: 3275/2022. (VI. 3.) AB végzés, Indokolás [21]}.
- [39] Hasonlóképpen, az ártatlanság védelme az Alkotmánybíróság értelmezésében elsősorban azt szolgálja, hogy a büntető felelősség elbírálása során a döntésre jogosított elfogulatlan, pártatlan hozzáállást tanúsítson, továbbá a döntésre megalapozott bizonyítással, a prejudikáció tilalmának sérelme nélkül kerüljön sor. Ez egyben azt is garantálja, hogy az eljárás alá vont személy a felelősség megállapításával járó hátrányos jogkövetkezményeket ne szenvedje el a felelősségének megállapítása nélkül {3243/2014. (X. 3.) AB határozat, Indokolás [19]–[20]}. A pártatlan bírósághoz való jog pedig szorosán összefügg az ártatlanság védelmével. A pártatlanság követelményét az Alkotmánybíróság a 67/1995. (XII. 7.) AB határozatban is vizsgálta és a következő megállapításokat tette, amiket később a 21/2014. (VII. 15.) AB határozatában is megerősített: „A pártatlan bírósághoz való alkotmányos alapjog az eljárás alá vont személy iránti előítéletmentesség és elfogulatlanság követelményét támasztja a bírósággal szemben. Ez egyrészt magával a bíróval, a bíró magatartásával, hozzáállásával szembeni elvárás, másrészt az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény: el kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében” (Indokolás [105]; 3172/2025. (V. 30.) AB határozat, Indokolás [53]).
- [40] Ugyanakkor a büntetőeljárás rendszeréből fakadóan szükségszerű, hogy az eljárás kereteit és irányát a vádirat határozza meg. Ehhez képest a bíró az eljárás során az érdemi vádigényről dönt és nem pedig alakítja azt. A bíróság nem a vádtól függetlenül vizsgálja a terhelt büntetőjogi felelősségének alapját, hanem a vádban meg-

jelölt cselekményt és annak jogi minősítését vizsgálja meg a bizonyítási eljárás keretei között. Ebből következően természetes és jogszerű, hogy a bizonyítás iránya, a releváns tények köre és az eljárás tárgya a vádirat által kerül kijelölésre, amely ekként nem azt jelenti, hogy a bíróság a váddal azonosulna vagy az eljárás célja az lenne, hogy a bíróság a vádban foglaltakat igazolja.

- [41] Mindebből következően nem állapítható meg bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés fennállása.
- [42] 4. Ekként az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (1)–(2) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései szerint eljárva, az Abtv. 27. § (1) bekezdésére tekintettel, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján – visszautasította.

Budapest, 2026. május 5.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2345/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1251/2026. (V. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 57. § (2) bekezdésével és 58. §-ával szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A dr. Pál-Szántó Ágnes ügyvéd által képviselt kiskorú indítványozó, valamint törvényes képviselője (a továbbiakban: indítványozók) alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő.
- [2] Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszuk szerinti kérelmük arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 57. § (2) bekezdése és 58. §-a alaptörvény-ellenességét, és azokat az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.
- [3] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-ára való hivatkozás nélkül „támadott bírói döntések”-ként megjelölve kifogásolja a Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2025. szeptember 4. napján kelt, Kfv.V.37.285/2025. számú végzését, valamint a Fővárosi Törvényszék 2025. március 18. napján kelt, 7.K.700.463/2025/4. számú ítéletét, de a bírói döntések alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló határozott kérelmet nem tartalmaz.
- [4] A fentiek figyelembevételével az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt annak tartalma alapján az Eütv. 57. § (2) bekezdése és 58. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványként értékelte, s ennek megfelelően vizsgálta.
- [5] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek a törvényszék által megállapított tényállása szerint a kiskorú indítványozó (alapügy I. rendű felperese) törvényes képviselője (alapügy II. rendű felperese) által meghatalmazott jogi képviselő útján 2024. szeptember 26-án kérte a Budapest Főváros Kormányhivatala [...] Kerületi Hivatalától (alapügy alperese), hogy az I. rendű felperes részére dTap és MMR oltások alóli mentességet adjon az Eütv. 58. § (3) bekezdése alapján. Arra hivatkozott, hogy az I. rendű felperes az oltásban meghalhat, és ezen körülmény változása nem várható. Továbbá 30 napos határidő biztosítását kérte hiánypótlásra, hogy a mentesítéshez szükséges orvosi szakvéleményt benyújtsa. Az alperes végzésével 30 napos határidőt adott az orvosi szakvélemény benyújtására.
- [6] A felperesek jogi képviselőjük útján 2024. november 4-én kérték a mentesítési eljárás felfüggesztését arra hivatkozással, hogy az előkérdés – a hiányzó szakorvosi vélemény a mentesség megadásához – eldöntése bírósági hatáskörbe tartozik. Kérelmükhöz csatolták a 2024. november 1-jén kelt, az I. rendű felperes házi gyermekorvosa ellen – a kiskorú I. rendű felperes nevében – benyújtott keresetlevelet.
- [7] Az alperes 2024. november 6-án megkereste az I. rendű felperes házi gyermekorvosát, akinek 2024. november 11-én adott nyilatkozata szerint az I. rendű felperes eddig minden korhoz kötött kötelező védőoltását megkapta és ezen felül öt alkalommal választható védőoltást is kapott. A védőoltások beadásakor a rendelőkben a gyermeknek nem volt rendellenes reakciója és ilyet az oltást követően sem jelzett a törvényes képviselő.
- [8] Az alperes a 2024. november 13-án kelt végzésével az eljárás felfüggesztésére irányuló kérelmet elutasította. Végzésének indokolása szerint a hivatkozott polgári per tárgya a házi gyermekorvos orvosi joggal való visszaélésének megállapítására, valamint az általa adandó jognyilatkozat pótlására irányul. A végzés rögzítette, hogy amennyiben a kiskorúnál olyan egészségi állapot vagy betegség állna fenn, mely a mentesítést megalapozhatná, olyan orvos által kiállított szakvéleményt szükséges benyújtani, aki a kiskorú ezen betegsége szempontjából széles szakmai ismeretekkel rendelkezik (szakorvos), a kiskorút és annak betegségét jól ismeri, annak kezelését meghatározza, irányítja, rendszeresen ellenőrzi, gyógykezeléséért felelősséggel tartozik, vagyis megfelel a kezelőorvos Eütv.-ben írt fogalmának. A házi gyermekorvos nyilatkozata alapján a gyermek korhoz kötött kötelező védőoltások alóli mentessége nem indokolt. Mindezekre figyelemmel az alperesi végzés megállapította, hogy a polgári perben hozott döntés – a mentesítési eljárás felfüggesztése szempontjából – nem minősül bíró-

ság hatáskörébe tartozó előkérdésnek, ezért a mentesítési eljárás felfüggesztése iránti kérelem elutasításának volt helye.

- [9] A felperesek (indítványozók) az alperes határozata ellen közigazgatási pert indítottak, keresetükben elsődlegesen az alperesi végzés megváltoztatását és a mentesítési eljárás felfüggesztését, másodlagosan az alperesi végzés hatályon kívül helyezését és az alperes új eljárásra kötelezését, harmadlagosan az alperes végzésének a megsemmisítését kérték. Előadásuk szerint a polgári perre tekintettel az orvosi szakvélemény beszerzése bírósági hatáskörbe került, ezért kérték az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 48. § (1) bekezdés a) pontja alapján a közigazgatási eljárás felfüggesztését, melyet az alperes törvénysértő módon nem teljesített. Hivatkozásuk szerint az alperes csak a polgári per jogerős befejezését követően került volna abba a helyzetbe, hogy megítélhesse a közigazgatási eljárásban, hogy rendelkezésre áll-e az Eütv. 58. § (3a) bekezdése szerinti orvosi szakvélemény. Kiemelték, hogy amennyiben a polgári ügyben eljáró bíróság az ítéletével pótolja a perbe vont orvos által megtagadott szakvéleményt (pótolja a kezelőorvos jognyilatkozatát), abban az esetben a rendelkezésükre fog állni az Eütv. 58. § (3a) bekezdés szerinti szakvélemény. Így a polgári per a mentességi eljárás előkérdésének minősül.
- [10] A kereset alapján eljáró Fővárosi Törvényszék 2025. március 18. napján kelt, 7.K.700.463/2025/4. számú ítéletével az alperes végzését megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. Indokolása szerint az alperes elmulasztotta a felperesek eljárás felfüggesztése iránti kérelme kapcsán a releváns tények tisztázását, melynek hiányában megalapozatlan döntésre jutott; nem vizsgálta, hogy folyamatban van-e bíróság előtt a közigazgatási eljárásra kiható peres eljárás, a bírósági döntés releváns-e, illetve, hogy a polgári perben eljáró bíróság a mentesítést megalapozó jognyilatkozatot pótolhatja-e. Ez utóbbi kérdés eldöntése bírósági hatáskörbe tartozik. Kiemelte, hogy amennyiben a polgári per a felpereseknek kedvező módon zárulna, okafogyottság miatt már nem teljesülhetne az Eütv. 58. § (3a) bekezdése szerinti feltétel, illetve, ha az alperes nem várja be a bírósági döntést, és a végrehajtás megtörténik, utóbb reparálhatatlan helyzet áll elő. Mindezek alapján – az alperesi állásponttal szemben – a polgári bírósági döntés az alperesi döntés előkérdését képezi. Az alperes a fentiek vizsgálata, valamint a polgári bíróság megkeresése után került volna abba a helyzetbe, hogy megalapozott döntést hozzon az eljárás felfüggesztéséről, vagy a felfüggesztés iránti kérelem elutasításáról. Ennek elmulasztásával az alperes az Ákr. 48. § (1) bekezdés a) pontját megsértve járt el. Ugyanakkor – álláspontja szerint – az alperes indokolatlanul kereste meg a házi gyermekorvost, mert az egyébként sem minősült kezelőorvosnak. Az új eljárásra előírta az alperesnek az illetékes polgári bíróság megkeresését a tekintetben, hogy a közigazgatási eljárásra kiható peres eljárás folyamatban van-e, a per tárgyát képezi-e az Eütv. 58. § (3a) bekezdése szerinti jognyilatkozat pótlása, illetőleg mi a per állása, azzal, hogy ezután dönthet a felperesek eljárás felfüggesztése iránti kérelméről.
- [11] Az elsőfokú ítélettel szemben az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 121. § (1) bekezdés a) pontja alapján. Indokolása szerint az adott ügyben az általa szükségképpen vizsgálendő körülményeket az Eütv. 58. §-a tartalmazza, így a felperesek által indított polgári peres eljárás e kereteken kívül esik, és nem vitatottan a mentesítési eljárás során nem állt rendelkezésre a hiánypótlási felhívásban kért szakorvosi vélemény, azt a felperesek csak ezután remélték beszerezni. Így a mentesítési eljárás felfüggesztésének nem volt helye, még úgy sem, hogy a felperesek lépéseket tettek a szakvélemény beszerzése érdekében. Hangsúlyozta továbbá, hogy az Eütv. a felperesi hiánypótlás elmulasztását követően további vizsgálatot, tényállás tisztázási kötelezettséget nem ír elő a hatóság részére. Legfeljebb csak akkor kellett volna további vizsgálatot végeznie, ha a felperesek a tárgyi eljárásra kiható bírósági eljárásra hivatkoztak volna, de erre nem került sor. A felperesek az I. rendű felperes esetében nem jelöltek meg konkrét, a védőoltás szempontjából kontraindikált betegséget. A felperesek által perelt házi gyermekorvos továbbá az Eütv. alapján nem minősül kezelőorvosnak [Eütv. 3. § b) pontja, 58. § (3) bekezdése], ezért tőle a mentesítés alapjául szolgáló orvosi szakvélemény nem várható (alkalmatlan személy perlése). Így a mentesítési eljárás felfüggesztésére nem volt lehetőség az Ákr. 48. § (1) bekezdésének a) pontja alapján. A jogerős ítéletben adott új eljárásra vonatkozó iránymutatás emiatt is hiányos és megalapozatlan. Azon ítéleti kötelezésnek, hogy az alperes a polgári peres eljárásról adatokat szerezzen be a polgári bíróságtól, a mentesítési eljárás szempontjából nincs jelentősége, az az eljárásra kiható eredményre nem vezetne.
- [12] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság 2025. szeptember 4. napján kelt, Kfv.V.37.285/2025. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék 2025. március 18. napján kelt, 7.K.700.463/2025/4. számú ítéletét hatályon kívül helyezte, s az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította. A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló tényekből helytelen jogi következtetésre jutott, döntése megalapozatlan. A Kúria végzése szerint a törvényszéknek arról kellett döntenie, hogy jogszerű volt-e az I. rendű fel-

peres kötelező védőoltás alóli mentesítése iránti eljárás felfüggesztésére irányuló felperesi kérelmet elutasító alperesi végzés. Megjegyezte a Kúria, hogy ebben a körben kizárólag az Ákr. 48. § (1) bekezdés a) pontja mi-kénti alkalmazásának kérdése merült, merülhetett fel. Az Ákr. 48. § (1) bekezdés a) pontja szerint a hatóság fel-függeszti az eljárást, ha az előkérdés bíróság hatáskörébe tartozik. E rendelkezés értelmében tehát valamely hatósági eljárás felfüggesztésének akkor van helye, ha bíróság hatáskörébe tartozó olyan kérdés eldöntését kell bevárni, amely a hatósági eljárás érdemi kimenetelére kihat. A felfüggesztés célja a döntéshez szükséges felté-telek (anyagi jogi vagy eljárási jogi feltételek) megteremtése a megalapozott döntés érdekében. A Kúria utalt a Kfv.III.37.872/2016/7. számú eseti döntésére, mely szerint az eljárás felfüggesztésére csak olyan előkérdés fenn-állása esetében kerülhet sor, amelynek eldöntése a határozat hozatalára hatással lehet. Az Ákr. 48. § (1) bekez-dés a) pontja rendelkezése alapján is akkor alkalmazható a jogintézmény, ha a bíróság hatáskörébe tartozó elő-kérdés az ügy érdemével összefügg, azaz feltétlenül szükséges a bíróság határozatának a bevárása a hatósági döntés objektív meghozatalához, oly módon, hogy anélkül a hatósági döntés megalapozatlan lenne. A Kúria álláspontja szerint ugyanakkor az adott ügyben ilyen előkérdés nem állt fenn, az elsőfokú bíróság tévesen fog-lalt állást, amikor az I. rendű felperes nevében indított, a házi gyermekorvos ellen kezdeményezett polgári per-ben hozandó döntést a mentesítési eljárás érdemére kiható előkérdésnek tekintette. Az adott ügyben ugyanis a felperesek a kérelmükre indult mentesítési eljárás felfüggesztését lényegében a mentesítési kérelem elbírálásá-hoz szükséges orvosi szakvélemény pótlása érdekében kérték; azután, hogy azt nem csatolták sem a kérelem benyújtásakor, sem az alperes hiánypótlási felhívásában megadott 30 napos határidőn belül. Az Eütv. 58. § (3a) bekezdése értelmében viszont már a mentesítési kérelemhez csatolni kell a mentesítés indokoltságát alátámasz-tó, a kezelőorvos által adott szakvéleményt és a következetes bírói joggyakorlat alapján a bizonyítási teher a kérelmezőn nyugszik {lásd többek között a Kfv.VI.37.199/2016/13. számú kúriai döntés [41] bekezdése, Kfv. III.37.545/2017/9. számú döntés [42] bekezdése}, neki kell a kezelőorvostól származó olyan szakvéleményt be-nyújtania, amely alapján a hatóság a mentesítés kérdéséről érdemben állást foglalhat. Az adott esetben a felpere-sek hivatkozása szerint a polgári pert a házi gyermekorvos orvosi joggal való visszaélésének megállapítása érdekében, valamint az általa adandó jognyilatkozat (szakvélemény) pótlása miatt kezdeményezték. Ezzel szemben az alperes helytállóan érvelt a felülvizsgálati kérelmében, hogy alkalmatlan személy perlésére utalt, hiszen a polgári perben perelt házi gyermekorvos nem tekinthető az Eütv. 3. § b) pontja szerinti kezelőorvos-nak, tőle a mentesítés alapjául szolgáló orvosi szakvélemény nem várható. A felperesek ezáltal a kérelemre in-duló mentesítési eljárásban nem is tudtak volna eleget tenni annak a feltételnek, hogy az I. rendű felperes kö-telező védőoltás alóli mentesítésének indokoltságát a megfelelő szakvéleménnyel (kezelőorvostól származó szakvéleménnyel) bizonyítsák.

- [13] A Kúria végzése szerint többek között a Kfv.III.37.545/2017/9. számú eseti döntésében is rögzítette már, hogy az Eütv. szerinti kezelőorvosi szakvélemény célja a védőoltás alóli mentesítési eljárásban a hatóság hiányzó szakértelmének a pótlása abban a körben, hogy a védőoltásra kötelezett személy esetében van-e orvosi indoka a mentesítésnek (ítélet [32] bekezdése). A vizsgált esetben a polgári perben hozandó döntés ezzel nincs össze-függésben, a polgári bíróság határozata nem töltheti be azt a funkciót, hogy a mentesítési kérelem hiányát ki-küszöbölje. Megjegyezte a Kúria, hogy a tárgybeli kötelező védőoltásokkal kapcsolatos konkrét kontraindikációról az I. rendű felperest illetően a felperesek nem nyilatkoztak (ilyenre a megkeresett házi gyermekorvos válasza sem utalt). A Kúria azt is megállapította továbbá, hogy az elsőfokú bíróság megfelelő indok nélkül állapította meg, hogy az alperes megsértette az Ákr. 62. §-át, a tényállás-tisztázási kötelezettségét. Minden releváns tény és adat az alperes rendelkezésére állt ahhoz, hogy az eljárás felfüggesztése iránti kérelemről döntsön. A felperesek nyilatkoztak a polgári per tárgyáról, csatolták a házi gyermekorvos ellen előterjesztett keresetlevelet, melyek alapján az alperes következtethetett arra, hogy az adott esetben nem áll fenn bírósági hatáskörbe tartozó előkérdés a mentesítési eljárás szempontjából. Ennek okán sem volt megállapítható jogszabálysértés az eljárás felfüggesztése iránti kérelem elutasítása körében.
- [14] Mindezek alapján a Kúria döntése elvi tartalmaként rögzítette: „A kötelező védőoltás alóli mentesítési eljárás-nak nem előkérdése a védőoltásra kötelezett kiskorú személy házi gyermekorvosa ellen indított polgári perben hozandó döntés, amely pert a házi gyermekorvos orvosi joggal való visszaélésének megállapítására, valamint az általa adandó jognyilatkozat (szakvélemény) pótlására kezdeményeztek, ezért ezen az alapon az eljárás fel-függesztése nem merülhet fel.”
- [15] Ezt követően az indítványozók alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszukban az Eütv. 57. § (2) bekezdése és 58. §-a alaptör-vény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését az Alaptörvény több rendelkezésére [II. cikk, XV. cikk (2) bekezdése, XVI. cikk (1) és (2) bekezdése] hivatkozással kérték.

- [16] Az alkotmányjogi panasz általánosságban, konkrét jogszabályi rendelkezésre utalás nélkül „a kötelező oltások rendszere” kapcsán sérelmezi, hogy a gyermekeket „kényszerítik egy olyan orvosi beavatkozásra, amelynek ismert kockázata a halál”. Az alkotmányjogi panasz szerint az „állam ezzel a legvédtelenebbeket – a gyermekeket – teszi ki a legnagyobb kockázatnak, és ezzel megsérti az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltóságot, a XVI. cikkben rögzített gyermekvédelmi kötelezettséget és a XV. cikk (2) bekezdésében szereplő hátrányos megkülönböztetés tilalmát.” Az alkotmányjogi panasz – konkrét jogszabályi rendelkezéssel való összefüggésre utalás nélkül – állítja: „[a] test feletti önrendelkezés elvének megsértése, különösen akkor, ha az idegen genetikai vagy biológiai anyagok testbe juttatásával történik, az emberi méltóság egyik legsúlyosabb megsértése, amelynek erkölcsi súlya a beleegyezés nélküli szexuális cselekményhez hasonlítható. Mindkettő lényege, hogy az egyén testét akarata ellenére használják, megsértve a legbelső emberi határt – a testhez való jogot. A magyar állam e gyakorlat révén sérti az emberi méltóságot, az élethez való jogot, valamint a gyermekek testi integritásához való alkotmányos védelmet”. Az alkotmányjogi panasz egyebekben a bíróságok, illetve a Kúria joggyakorlatát kifogásolja, s úgy véli, hogy a „bírói gyakorlat” „nem az igazság szolgálatában áll, hanem az emberellenes állami erőszak legitimálásában”.
- [17] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. §, illetve 26. § (1) bekezdése szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [18] 3.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozók a kúriai végzéssel zárult ügyben felperesek voltak, jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették, magánszemélyként indítványozói jogosultsággal rendelkeznek.
- [19] 3.2. Megállapítható, hogy az indítványozók a Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzésével szemben az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben terjesztették elő az alkotmányjogi panaszukat.
- [20] 3.3. Az Abtv. 26. § (1) bekezdésére hivatkozással az indítványozók az Eütv. 57. § (2) bekezdése és 58. §-a Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatát kérték. Az Alkotmánybíróság rögzíti, hogy az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán bekövetkező Alaptörvényben biztosított jog sérelmére lehet hivatkozni. Jelen esetben megállapítható, hogy az Eütv. indítványban megjelölt 57. § (2) bekezdésére, mely a fertőző betegségek kapcsán kötelező védőoltás rendeleti előírására ad felhatalmazást, az alapügyben – a kötelező védőoltás alóli mentesítés iránti eljárás felfüggesztésére irányuló kérelem tárgyában hozott [...] számú végzés mint közigazgatási cselekmény jogszerűségének vizsgálatára indított közigazgatási jogvitában – eljáró bíróságok döntésükben nem alkalmazták.
- [21] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján jogszabály ellen előterjesztett alkotmányjogi panasz feltétele, hogy a támadott jogszabályt az ügyben folytatott bírósági eljárásban alkalmazzák. Ha ez nem állapítható meg, akkor a panasz visszautasításának van helye. A jelen esetben az Eütv. alkotmányjogi panasszal támadott 57. § (2) bekezdését az ügyben folytatott bírósági eljárásban nem alkalmazták. Ennélfogva az Abtv. 26. § (1) bekezdésére hivatkozással előterjesztett indítvány e vonatkozásban nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti feltételeknek {lásd hasonlóan: 3331/2023. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [38]}.
- [22] 3.4. A határozott kérelem feltételeit az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének a)–f) pontjai rögzítik, melyeknek az alkotmányjogi panasz az Eütv. 58. §-át érintően nem felel meg.
- [23] Megállapítható, hogy az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó alaptörvényi és törvényi rendelkezéseket; megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálandó jogszabályi rendelkezést, továbbá az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit; tartalmaz kifejezett kérelmet a támadott jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére.
- [24] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjai szerint az alkotmányjogi panasznak meg kell jelölnie az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, illetve egyértelmű indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény indítványban felhívott rendelkezéseivel.

Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Eütv. 58. §-ával szemben előterjesztett alkotmányjogi panasz e követelménynek nem tesz eleget, mert nem tartalmaz alkotmányossági érvelést magában foglaló egyértelmű indokolást azt érintően, hogy miért tartja az Eütv. 58. §-ának egészét az Alaptörvény indítványban megjelölt egyes rendelkezéseibe ütközőnek.

- [25] Az Eütv. 58. § (1) bekezdése a kötelező védőoltás elhalasztásáról rendelkezik. Ehhez kapcsolódóan a (2) bekezdés, illetve a (2a) bekezdés az elhalasztott kötelező védőoltás pótlását, illetve minderről az egészségügyi államigazgatási szerv írásbeli értesítését teszi kötelezővé. Az Eütv. 58. § (3) bekezdése, illetve (3a) bekezdése szerint az illetékes egészségügyi államigazgatási szervnél meghatározott feltételek esetén kérelmezni lehet a kötelező védőoltás alóli mentesítést, s e kérelemhez csatolni kell a mentesítés indokoltságát alátámasztó, a kezelőorvos által adott szakvéleményt, mely szakvélemény vagy a szakvélemény kiadásának megtagadása közigazgatási perben vitatható. Az Eütv. 58. § (4) bekezdése előírja, hogy a mentesítési eljárás alatt az adott védőoltás elrendelésének vagy a védőoltás igénybevételére vonatkozó kötelezettségre irányuló írásbeli felszólításnak nincs helye, s a mentesítési eljárás alatt a védőoltást korábban elrendelő határozat sem hajtható végre. Az Eütv. 58. § (5)–(6) bekezdése nyilvántartási, illetve értesítési kötelezettséget állapít meg. Az Eütv. 58. § (7) bekezdése előírja, hogy ha a védőoltás igénybevételére köteles személy e kötelezettségének írásbeli felszólításra sem tesz eleget, az egészségügyi államigazgatási szerv a védőoltást elrendeli; az egészségügyi államigazgatási szerv pedig közvetlen járványveszély fennállása esetén – a veszélyhelyzet szerint meghatározott védőoltások köre tekintetében – a határozatot azonnal végrehajthatóvá nyilváníthatja. Az Eütv. 58. § (8) bekezdése a védőoltásról igazolás kiadását teszi kötelezővé. Az Eütv. 58. § (9) bekezdése szerint a védőoltás hatékonyságának megállapítása céljából elrendelhető a beoltott személy orvosi vizsgálata, illetve vizsgálati anyag szolgáltatása. Az Eütv. 58. § (10) bekezdése az állam kártalanítási kötelezettségét állapítja meg a védőoltás adásával összefüggésben. Az Eütv. 58. § (11) bekezdése pedig meghatározza, hogy a (7) bekezdés alkalmazásában mi minősül közvetlen járványveszélynek.
- [26] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz önálló, alkotmányjogilag releváns összefüggést bemutató érvekkel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy az Eütv. indítványban támadott 58. §-ának egésze, vagy annak egyes rendelkezései az előbbieken ismertetett, több rész kérdésre kiterjedő szabályozással, miért sérti az Alaptörvény indítványban felhívott egyes rendelkezéseit [II. cikk, XV. cikk (2) bekezdése, XVI. cikk (1) és (2) bekezdései]. Ezért az indítvány, az Eütv. 58. §-ának egészét támadó részében nem tesz eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjaiban foglalt követelményeknek, így – az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatának megfelelően – „annak elbírálására nincs lehetőség” [34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]].
- [27] 4. Miután az indítvány egyrészt nem felelt meg az Abtv. 26. § (1) bekezdésében foglaltaknak, másrészt az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjaiban írt feltételeknek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. május 5.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3087/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1252/2026. (V. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Pécsi Törvényszék 10.K.700.288/2025/14. számú ítélete, valamint a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és az egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény 1. § (2) bekezdés 3. pontja alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A dr. Horváth-Gór Mónika ügyvéd által képviselt indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény Abtv. 27. §-a alapján 2025. szeptember 19-én a Pécsi Törvényszék 10.K.700.288/2025/14. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte. Az Alkotmánybíróság főttkárának felhívására 2025. december 8-án kiegészített alkotmányjogi panaszában az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján a megváltozott munkaképességű személyek ellátásairól és az egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Mmtv.) 1. § (2) bekezdés 3. pontja alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését is kérte. Hivatkozott az Alaptörvény XV. cikk (1), (2) és (4) bekezdései, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXVIII. cikk (1) bekezdése, a XIX. cikk (1), (2) és (3) bekezdései sérelmére.
- [2] 1.1. A felperes (a továbbiakban: indítványozó) megváltozott munkaképességű személyek ellátása iránti kérelmet terjesztett elő a Vármezei Kormányhivatalnál mint rehabilitációs hatóságnál. A 2024. április 26. napján kelt komplex minősítés eredményéről szóló összefoglaló szakvélemény szerint az indítványozó egészségi állapotának mértéke 48 %, az indítványozó állapota alapján C2 minősítési kategóriában tartozik; felülvizsgálata nem javasolt. Az alperes kormányhivatal 2024. május 6. napján kelt határozatában az indítványozó részére 61 945 forint rokkantsági ellátást állapított meg. Az indítványozó keresete nyomán eljáró Pécsi Törvényszék 4.K.700.811/2024/15. számú ítéletében az alperes határozatát visszamenőleges hatállyal megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte. A megismételt eljárásban a hatóság a 2025. január 20. napján kelt határozatában 2024. január 6. napjától 61 945 forint rokkantsági ellátást állapított meg az indítványozó számára. Határozatában az Mmtv. több szabályára hivatkozott.
- [3] Az indítványozó bírósághoz fordult a határozat felülvizsgálata iránt. A Pécsi Törvényszék 10.K.700.288/2025/14. számú ítéletével az alperes határozatát a közlésre visszamenőleges hatállyal megsemmisítette és a hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.
- [4] 1.2. Az Alkotmánybíróság felhívására kiegészített alkotmányjogi panaszban az indítványozó sérelmezi az eljáró bíróság jogértelmezését, álláspontja szerint az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontja bíróság általi diszkriminatív jogértelmezése ellentétes az Alaptörvénnyel, mivel hátrányosan megkülönböztette az indítványozót egyéb kérelmezői körbe esőktől. Az Mmtv. 1. §-a (2) bekezdése fogalom-meghatározásokat tartalmaz. A 3. pont a havi átlagjövedelem fogalmát tartalmazza. Ennek lényege szerint a havi átlagjövedelem referencia-időszakban elért, társadalombiztosítási járulék alapját képező jövedelem mértékétől és meghatározott naptári napi jövedelemtől függ. A panasz sérelmezi, hogy az eljáró hatóság nem mérlegelte a rokkantsági nyugdíj megállapításakor az indítványozó körülményeit – így például a 27 év szolgálati időt és azt, hogy idős kora miatt átképzésére nincs lehetőség, ugyanakkor szakmája ellátására egészségügyi állapota miatt képtelen. A panasz utal arra, hogy a hatóság a harmadik határozatát az alkotmányjogi panasz beterjesztési határidő utolsó napját követően négy nappal hozta meg, és bár abban a törvényszék 10.K.700.288/2025/14. számú ítéletének helyel-közzel eleget téve annak indokolását a 4.K.700.811/2024/15. számú ítéletben meghatározott előírások szerint fogalmazta meg, azonban ez továbbra is diszkriminatív az indítványozóra nézve.
- [5] 2. Az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panasz benyújtására akkor van lehetőség, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

- [6] Az Alkotmánybírósághoz érkezett iratok alapján megállapítható, hogy a törvényszék a hatóság határozatát a közlésére visszamenőleges hatállyal megsemmisítette és az elsőfokú hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.
- [7] Ennek oka a törvényszék ítéletének az indokolása szerint az volt, hogy az alperes a megismételt eljárásban hozott határozata 4. oldalának első bekezdése ismételten azt tartalmazza, hogy a rokkantsági ellátás havi összege az Mmtv. 12. § (1) bekezdésének *b*) pontja alapján került meghatározásra, azaz a havi átlagjövedelem alapul vételével. Majd konkrét bekezdés nélkül az Mmtv. 9. §-ára és 12. §-ára utal, amely egyaránt vonatkozik a havi átlagjövedelemmel rendelkező és azzal nem rendelkező kérelmezőkre. Ezt követően az ellátás összege tekintetében az alapösszegre utal. A határozat 5. oldal 6. bekezdésétől ugyan hivatkozik arra, hogy miért nem fogadja el a havi átlagjövedelem összegét az ellátás megállapításánál, illetve a 6. oldal első bekezdésében az Mmtv. 12. § (2) bekezdésére – pont megjelölése nélkül – de ezen hivatkozása és a 4. oldal első bekezdésétől tartalmában eltér. A bíróság megállapította, hogy az alperes nem tett eleget a Pécsi Törvényszék 4.K.700.811/2024/15. számú ítéletében foglaltaknak, a releváns jogszabályokat ismételten keveri, az ellátás alapját képező jövedelem összege tekintetében nem egyértelmű (Indokolás [24]–[25]).
- [8] Jelen esetben a törvényszék ítélete – tekintettel arra, hogy a hatóság határozatát alaki semmisségi ok alapján semmisítette meg (Indokolás [27]) – az ügy érdemében, és a felperes által hivatkozott eljárási kérdésekben nem döntött (Indokolás [31]). Vagyis ez az ítélet nem jelent olyan jogerős döntést, amely a jogvitát a tartalma alapján lezárta volna. A törvényszék döntése még nem tekinthető a jelen esetben az eljárás érdemi lezárásának. A közigazgatási ügyekben a hatályon kívül helyezés és új eljárásra kötelezés esetén az alkotmányjogi panasz csak kivételesen bírálható el érdemben {3325/2021. (VII. 23.) AB végzés, Indokolás [8]}. Következésképpen a bírói döntés elleni alkotmányjogi panaszt a jelen esetben vissza kellett utasítani.
- [9] 3. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontja elleni panaszt illetően az indítványban és a kiegészítésében foglaltak alapján nincs kellő következtetési alap annak megállapítására, hogy a konkrét esetben éppen ennek a szabálynak a bíróság általi alkalmazása okozott az indítványozónak alapjogsérelmet. A törvényszék döntése az Mmtv. 1. § (2) bekezdés 3. pontját (havi átlagjövedelem fogalma) nem alkalmazta, arra – több más, az együttes alkalmazásukat részben kizáró szabállyal együtt – az alperes hatóság hivatkozott a semmisnek bizonyult döntésében.
- [10] Ha valamely szabályt a bíróság nem alkalmazott, akkor az ilyen szabály ellen nincs helye az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszoknak.
- [11] Ez azt is jelenti, hogy nem lehet megállapítani azt, hogy a törvényszék döntése az újabb megismételt eljárásban nem enged mérlegelést a hatóság számára a meghozandó új határozat tekintetében, a szabályoknak a konkrét esetre alkalmazását illetően.
- [12] Az Alkotmánybíróság megállapítása szerint a fentiek alapján a törvényszék döntése nyomán a hatóságnak új eljárást kell lefolytatnia, ezért az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a szerinti törvényi feltételeknek, így az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja értelmében annak érdemi elbírálására nincs lehetőség.

Budapest, 2026. május 5.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2636/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1253/2026. (V. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény 57. § (2) bekezdésével és 58. §-ával szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A dr. Pál-Szántó Ágnes ügyvéd által képviselt kiskorú indítványozó, valamint törvényes képviselői (a továbbiakban: indítványozók) alkotmányjogi panaszt terjesztettek elő.
- [2] Az indítványozók az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panaszt nyújtottak be az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszuk szerinti kérelmük arra irányult, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg az egészségügyről szóló 1997. évi CLIV. törvény (a továbbiakban: Eütv.) 57. § (2) bekezdése és 58. §-a alaptörvény-ellenességét, és azokat az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.
- [3] Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-ára való hivatkozás nélkül „támadott bírói döntések”-ként megjelölve kifogásolja a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.533/2025/2. számú végzését, valamint a Veszprémi Törvényszék 12.K.700.220/2025/14. számú jogerős ítéletét, de a bírói döntések alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló határozott kérelmet nem tartalmaz.
- [4] A fentiek figyelembe vételével az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt annak tartalma alapján az Eütv. 57. § (2) bekezdése és 58. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványként értékelte, s ennek megfelelően vizsgálta.
- [5] 2. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügynek a törvényszék által megállapított tényállása szerint a kiskorú indítványozó (alapügy I. rendű felperese) oktatási intézményének védőnője 2024. november 19-én jelzéssel élt a [...] Vármegyei Kormányhivatal [...] Járási Hivatalához (alapügy alperese), hogy a kiskorú indítványozó életkorhoz kötött kötelező, 12 éves korban esedékes iskolai kampányoltás keretében végzett Hepatitis B elleni védőoltása elmaradt.
- [6] A védőnő által tett bejelentés alapján az alperes végzésével hivatalból eljárást indított az életkorhoz kötött védőoltás beadása tárgyában és nyilatkozattételre hívta fel a kiskorú indítványozó szüleit (alapügy II. és III. rendű felperese). Nyilatkozatukban egy orvos szakvéleményére hivatkozva előadták, hogy az I. rendű felperes epilepszia betegségben szenved, csecsemő korában is már számos, oltástól származó mellékhatás jelentkezett nála. Állították, hogy az Eütv. 58. § (3) és (3a) bekezdései szerint mentesítési eljárás lefolytatása szükséges.
- [7] Az eljárás során az alperes a tényállás tisztázása körében nyilatkozattételre hívta fel az iskolai védőnőt, továbbá a gyermek háziorvosát, valamint beszerezte a gyermek neurológus kezelőorvosának véleményét az I. rendű felperes betegsége vonatkozásában. A neurológus több mint 4 éven keresztül volt az I. rendű felperes kezelőorvosa, az utolsó kontroll 2024. október 22. napján volt, amelynek alapján csak panasz vagy roham ismételt jelentkezése esetén szükséges kontroll vizsgálat. Az I. rendű felperest a kezelőorvos a tartós rohammentes állapotra is tekintettel 2024. október 22. napján gyógyultnak nyilvánította. Az iskolaorvos, valamint a védőnő úgy nyilatkozott, hogy a felperesek a Hepatitis B védőoltás beadása iránt nem jelentkeztek.
- [8] A fentiekre tekintettel az alperes határozatával kötelezte a II. rendű és a III. rendű felpereseket, hogy a határozat véglegessé válását követően 15 napon belül az I. rendű felperessel együtt, előre egyeztetett időpontban jelenjenek meg az iskolaorvosnál az életkorhoz kötött 12. életévben esedékes iskolai kampányoltás keretében végzett Hepatitis B elleni védőoltás beadatása céljából. Az alperes rögzítette, hogy nem áll rendelkezésre olyan okirat, dokumentum, amely azt támasztaná alá, hogy az I. rendű felperes vonatkozásában az elmaradt, kötelező iskolai kampányoltás keretében végzett Hepatitis B védőoltás beadása kontraindikált lenne, a szakorvosi vélemény ezt nem támasztja alá és a felperesek sem tudtak olyan, az oltás halasztásának vagy mentesítés alapjául szolgáló körülményt igazolni az eljárásban, amely a mentesítés alapjául szolgálhatna. Kiemelte, hogy az Eütv. 58. § (3) és (3a) bekezdései alapján mentesítésre csak a meghatározott törvényi feltételek fennállása esetében van helye.

- [9] A felperesek (indítványozók) az alperes határozata ellen közigazgatási pert indítottak, keresetükben elsődlegesen az alperes határozatának akként történő megváltoztatását kérték, hogy a bíróság mentesítse az I. rendű felperest az életkorhoz kötött Hepatitis B oltás alól, másodlagosan az alperesi határozat megváltoztatását akként kérték, hogy az alperes eljárását a bíróság az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 48. § (1) bekezdés *a*) pontjára tekintettel függessze fel. Harmadlagosan pedig kérték az eljárásnak a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 123. § (1) bekezdés *a*) pontja alapján történő felfüggesztését, továbbá az alperes perköltségben történő marasztalását.
- [10] Az első fokon eljáró Veszprémi Törvényszék 12.K. 700.220/2025/14. számú jogerős ítéletével a felperesek keresetét elutasította. A törvényszék alapos vizsgálat eredményeként megállapította, hogy „az I. rendű felperes a védőoltás felvételére köteles, esetében nem igazolt a védőoltás alóli mentesítés fennállta, a védőoltás felvételére pedig nem vitatottan nem került sor, az Eütv. 58. § (6) és (7) bekezdéseit együttesen értelmezve az alperes a védőoltás elrendeléséről jogszerűen határozhatott és kötelezhette a II. és III. rendű felpereseket, mint az I. rendű felperes törvényes képviselőit a megjelenési kötelezettség teljesítésére. [...] Mindezekre tekintettel pedig, a felperesek keresetében felhozott okokból az alperesi határozat az oltásra kötelezés tárgyában nem minősül jogszabálysértőnek, amelyre tekintettel a bíróság a felperesek keresetét a Kp. [a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény] 88. § (1) bekezdésének *a*) pontja alapján, mint alaptalant elutasította” (Lásd a jogerős ítélet [53]–[54] bekezdéseit).
- [11] Az elsőfokú ítélettel szemben az indítványozók (felperesek) felülvizsgálati kérelmet terjesztettek elő. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.533/2025/2. számú végzésével a Kp. 118. § (1) bekezdés *a*) pont *ab*) és *ad*) alpontjaira, valamint *b*) pontjára alapított felülvizsgálati kérelmet megvizsgálva megállapította, hogy a befogadás törvényi feltételei nem állnak fenn. Ezért a Kúria a felülvizsgálati kérelem befogadását a Kp. 118. § (2) bekezdése alapján megtagadta.
- [12] Ezt követően az indítványozók alkotmányjogi panasszal fordultak az Alkotmánybírósághoz. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszukban az Eütv. 57. § (2) bekezdése és 58. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését az Alaptörvény több rendelkezésére [III. cikk, XV. cikk (2) bekezdése, XVI. cikk (1) és (2) bekezdései] hivatkozással kérték.
- [13] Alkotmányjogi panaszukban arra hivatkoztak, hogy a „kötelező oltások rendszere”, amelyet az Eütv. „57. § (2) bekezdése és 58. §-a rögzít, sérti az emberi méltósághoz és az élethez való jogot, továbbá megsérti a gyermekek testi integritásához és a szülők döntési szabadságához fűződő jogokat.” Állították továbbá, hogy az „állam ezzel a legvédtelenebbeket – a gyermekeket – teszi ki a legnagyobb kockázatnak, és ezzel megsérti az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltóságot, a XVI. cikkben rögzített gyermekvédelmi kötelezettséget és a XV. cikk (2) bekezdésében szereplő hátrányos megkülönböztetés tilalmát.”
- [14] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendben meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. §, illetve 26. § (1) bekezdése szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [15] 3.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *c*) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozók a kúriai végzéssel zárult ügyben felperesek voltak, jogorvoslati lehetőségeiket kimerítették, magánszemélyként indítványozói jogosultsággal rendelkeznek.
- [16] 3.2. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság végzésével szemben nincs helye jogorvoslatnak. Az indítványozók az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben terjesztették elő az alkotmányjogi panaszukat.
- [17] 3.3. Az Abtv. 26. § (1) bekezdésére hivatkozással az indítványozók az Eütv. 57. § (2) bekezdése és 58. §-a Alaptörvénnyel való összhangjának vizsgálatát kérték. A határozott kérelem feltételeit az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének *a*)–*f*) pontjai rögzítik, melyeknek az alkotmányjogi panasz a támadott rendelkezéseket, az Eütv. 57. § (2) bekezdése és 58. §-át érintően nem felel meg.

- [18] Megállapítható, hogy az indítvány megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó alaptörvényi és törvényi rendelkezéseket; megjelölte az Alkotmánybíróság által vizsgálendő jogszabályi rendelkezést, továbbá az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit; tartalmaz kifejezett kérelmet a támadott jogszabályi rendelkezés megsemmisítésére.
- [19] Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjai szerint az alkotmányjogi panasznak meg kell jelölnie az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének a lényegét, illetve egyértelmű indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény indítványban felhívott rendelkezéseivel. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Eütv. 57. § (2) bekezdésével és 58. §-ával szemben előterjesztett alkotmányjogi panasz e követelménynek nem tesz eleget, mert nem tartalmaz alkotmányossági érvelést magában foglaló egyértelmű indokolást azt érintően, hogy miért tartja az Eütv. 57. § (2) bekezdését, illetve 58. §-ának egészét az Alaptörvény indítványban megjelölt egyes rendelkezéseibe ütközőnek.
- [20] Az Eütv. indítványban megjelölt 57. § (2) bekezdése jogalkotási felhatalmazást ad azon fertőző betegségek rendeleti meghatározására, amelyek esetében kötelező védőoltás elrendelésének van helye.
- [21] Az Eütv. 58. § (1) bekezdése a kötelező védőoltás elhalasztásáról rendelkezik. Ehhez kapcsolódóan a (2) bekezdés, illetve a (2a) bekezdés az elhalasztott kötelező védőoltás pótlását, illetve minderről az egészségügyi államigazgatási szerv írásbeli értesítését teszi kötelezővé. Az Eütv. 58. § (3) bekezdése, illetve (3a) bekezdése szerint az illetékes egészségügyi államigazgatási szervnél meghatározott feltételek esetén kérelmezni lehet a kötelező védőoltás alóli mentesítést, s e kérelemhez csatolni kell a mentesítés indokoltságát alátámasztó, a kezelőorvos által adott szakvéleményt, mely szakvélemény vagy a szakvélemény kiadásának megtagadása közigazgatási perben vitatható. Az Eütv. 58. § (4) bekezdése előírja, hogy a mentesítési eljárás alatt az adott védőoltás elrendelésének vagy a védőoltás igénybevételére vonatkozó kötelezettségre irányuló írásbeli felszólításnak nincs helye, s a mentesítési eljárás alatt a védőoltást korábban elrendelő határozat sem hajtható végre. Az Eütv. 58. § (5)–(6) bekezdései nyilvántartási, illetve értesítési kötelezettséget állapítanak meg. Az Eütv. 58. § (7) bekezdése előírja, hogy ha a védőoltás igénybevételére köteles személy e kötelezettségének írásbeli felszólításra sem tesz eleget, az egészségügyi államigazgatási szerv a védőoltást elrendeli; az egészségügyi államigazgatási szerv pedig közvetlen járványveszély fennállása esetén – a veszélyhelyzet szerint meghatározott védőoltások köre tekintetében – a határozatot azonnal végrehajthatóvá nyilváníthatja. Az Eütv. 58. § (8) bekezdése a védőoltásról igazolás kiadását teszi kötelezővé. Az Eütv. 58. § (9) bekezdése szerint a védőoltás hatékonyságának megállapítása céljából elrendelhető a beoltott személy orvosi vizsgálata, illetve vizsgálati anyag szolgáltatása. Az Eütv. 58. § (10) bekezdése az állam kártalanítási kötelezettségét állapítja meg a védőoltás adásával összefüggésben. Az Eütv. 58. § (11) bekezdése pedig meghatározza, hogy a (7) bekezdés alkalmazásában mi minősül közvetlen járványveszélynek.
- [22] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem tartalmaz önálló, alkotmányjogilag releváns összefüggést bemutató érvekkel alátámasztott indokolást arra nézve, hogy az Eütv. indítványban támadott 57. § (2) bekezdése, illetve 58. §-ának egésze, vagy annak egyes rendelkezései az előbbiekben ismertetett, több részkérdésre kiterjedő szabályozással, miért sérti az Alaptörvény indítványban felhívott egyes rendelkezéseit [III. cikk, XV. cikk (2) bekezdése, XVI. cikk (1) és (2) bekezdései]. Ezért az indítvány, az Eütv. 57. § (2) bekezdését és 58. §-ának egészét támadó részében nem tesz eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjaiban foglalt követelménynek, így – az Alkotmánybíróság következetes gyakorlatának megfelelően – „annak elbírálására nincs lehetőség” [34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]].
- [23] 4. Miután az indítvány egyrészt nem felelt meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) és *e*) pontjaiban írt feltételeknek, ezért azt az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdései alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. május 5.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/3072/2025.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1254/2026. (V. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.IV.39.146/2026/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó személyesen eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése, valamint 27. §-a alapján, a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. § (1) bekezdésére figyelemmel alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Kúria Kvk.IV.39.146/2026/2. számú végzése ellen, mivel az álláspontja szerint sérti az Alaptörvény több rendelkezését is.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy tényállása szerint a Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) a 2026. május 1-jén hozott 426/2026. számú, a megüresedett országgyűlési képviselői mandátumok betöltése tárgyában hozott határozatával a Fidesz–KDNP országos pártlistájáról történő lemondások miatt megüresedett országgyűlési képviselői mandátumok kiosztásáról rendelkezett.
- [3] Az indítványozó 2026. május 4-én az NVB határozatával szemben bírósági felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Bírósági felülvizsgálati kérelmében kérte az NVB határozatának megváltoztatását, és elsődlegesen (számos más tartalmi kérelem mellett) annak megállapítását, hogy az NVB jogszabálysértően, a szükséges hivatalbóli tényállás-tisztázás elmulasztásával hagyta jóvá a Fidesz–KDNP országos listáján megüresedett mandátumok pótlását; továbbá, hogy az NVB-nek a mandátumpótlási döntés meghozatala előtt hivatalból vizsgálnia kellett volna, hogy a még nem igazolt listás mandátumokról való tömeges, szervezett jellegű lemondás, illetve mandátum fel nem vétel sérti-e a Ve. 2. § (1) bekezdés a), e) és f) pontjaiban foglalt alapelveket. Az indítványozó emellett azt is kérelmezte, hogy amennyiben a Kúria érdemi vizsgálat nélküli utasítja el a kérelmét, akkor külön indokolja meg, hogy a Ve. 224. § (5) bekezdésében foglalt kötelező jogi képviseleti szabály, jelen ügy konkrét körülményei között, miért tekinthető olyan arányos és szükséges alapjog-korlátozásnak, amely igazolja a kérelem teljes érdemi vizsgálatának mellőzését. E körben arra is választ kért, hogy a kötelező jogi képviselet jelen ügyben történő automatikus alkalmazása miért élvez elsőbbséget a választási jogorvoslat hatékony és érdemi biztosításával szemben, illetve, hogy milyen alkotmányos cél igazolja azt, hogy a mandátumok kiadásával, az Országgyűlés alakuló ülését megelőző közjogi állapot kialakításával és a listás választási rendszer legitimitációjával összefüggő ügyben a választópolgár felülvizsgálati kérelme érdemi kontroll nélkül elutasításra kerüljön kizárólag a jogi képviselet hiányára tekintettel. Álláspontja szerint a kötelező ügyvédi képviselet konkrét alkalmazása a jelen ügyben aránytalan alapjogkorlátozást eredményez, mivel a választási jogorvoslati határidő rendkívüli rövidsége objektíve akadályozza a jogi képviselő beszerzését.
- [4] 1.2. A Kúria végzésében az indítványozó felülvizsgálati kérelmét érdemi vizsgálat nélkül elutasította.
- [5] A Kúria végzésének indokolásában kiemelte, hogy a Ve. 224. § (5) bekezdése kimondja, hogy a bírósági felülvizsgálati eljárásban az ügyvédi képviselet kötelező. A Ve. 231. § (2) bekezdése alapján a bírósági felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül el kell utasítani, ha a 224. § (5) bekezdésében foglalt rendelkezés megsértésével nyújtják be. A következőes bírói gyakorlat szerint a Ve. 231. § (2) bekezdésében előírt szabály alkalmazása során a bíróságnak nincs mérlegelési jogköre. Azt is kiemelte továbbá a Kúria, hogy a bírói gyakorlat egyéges abban is, hogy a választási eljáráshoz kapcsolódó bírósági felülvizsgálati eljárásban a rövid, néhány napos eljárási határidőkre figyelemmel hiánypótlási felhívás kibocsátására, és ennek keretén belül a kötelező jogi képviselet pótlására nincs törvényes lehetőség.
- [6] Az indítványozó a bírósági felülvizsgálati kérelmet a Ve. 224. § (5) bekezdésével ellentétesen ügyvédi képviselet nélkül nyújtotta be, így annak érdemi elbírálására nem volt törvényes lehetőség. A Kúria rögzítette továbbá, hogy az alkalmazandó jogszabályok alaptörvény-ellenességét nem észlelte, ezért nem kezdeményezte az Alkotmánybíróság eljárását. A Kúria végül azt is kiemelte, hogy nem vizsgálta, hogy a kérelmező mely okból nyúj-

totta be bírósági felülvizsgálati kérelmét jogi képviselő nélkül eljárva, mert az a Kúria végzésének meghozatala szempontjából relevanciával nem bír.

- [7] 1.3. A Kúria végzésével szemben az indítványozó az Abtv. 26. § (1) bekezdése, valamint a 27. §-a alapján, 2026. május 5-én alkotmányjogi panaszt terjesztett elő, amelyben a kúriai végzés megsemmisítését indítványozta.
- [8] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kifejtette, hogy álláspontja szerint a támadott kúriai végzés azért tekinthető alaptörvény-ellenesnek, mivel a jogi képviselet hiányára hivatkozással utasította el azt a Kúria, anélkül, hogy a felülvizsgálati kérelmében előadott alapjogi érvelést az ügy közjogi súlyára tekintettel érdemben mérlegelte volna. Úgy véli, hogy ez a megközelítés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseit, ugyanis a Kúria döntése a választási jogorvoslat teljes érdemi kizárását eredményezte. Jelen ügyben ez azért is különösen problémás, mivel a választói akarat közjogi leképződése többek között az országos pártlistákról bejutott képviselőkön keresztül realizálódik. Álláspontja szerint azért, hogy a Kúria formális okok miatt nem foglalkozott érdemben a kérelmével (holott ő előadta, hogy nem gondatlanságból nem élt a jogi képviselettel, hanem kifejezetten a választási jogorvoslatokra irányadó rövid, három napos határidő miatt), megsértette az indokolt bírói döntéshez való jogát. Úgy véli, hogy a Kúriának az Alaptörvény 28. cikkéből fakadó kötelezettsége miatt vizsgálnia kellett volna, hogy a Ve. 224. § (5) bekezdésének a 231. § (2) bekezdésének alkalmazása nem vezet-e az Alaptörvény XXVIII. cikkének a sérelméhez. Azt önmagában elfogadhatónak tartja, hogy bizonyos ügyekben kötelező a jogi képviselet, de álláspontja szerint a választási ügyekben alkalmazandó rövid határidők ezt jelen ügyekben nem teszik indokolttá és lehetségessé. Ezen szabályok alkalmazása ebben a formában kifejezetten aránytalan alapjog-korlátozást eredményez, hiszen a Kúriának a kérelmet akkor is érdemi vizsgálat nélkül kell elutasítania, ha az alapos és szakszerű érvelést tartalmaz. Mindezen érvelés ellenére sem kéri az indítványozó a Ve. érintett §-ainak megsemmisítését, hanem pusztán arra tesz javaslatot, hogy azokkal kapcsolatban az Alkotmánybíróság fogalmazzon meg alkotmányos követelményt vagy alkotmányos mulasztást.
- [9] A fentiek mellett az indítványozó az NVB határozatának az alaptörvény-ellenességét is állította. Ennek kapcsán az Alaptörvény B) cikk (3) és (4) bekezdéseinek, a VIII. cikk (3) bekezdésének, valamint a 2. cikk (1) bekezdésének a sérelmére hivatkozott.
- [10] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában általánosságban kifejtette az országos pártlistákon megvalósuló „mandátum-átszervezés” általa vélt alkotmányossági problémáiról vallott nézeteit is.
- [11] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a alapján először az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdésében dönt, ennek során mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokait.
- [12] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el, és az indítványozó panaszának vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okok miatt nem fogadható be.
- [13] 2.1. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [14] Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [15] A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be az Alkotmánybírósághoz. A Kúria végzését 2026. május 5-én hozta, így az ugyanezen a napon (vagyis 2026. május 5-én) benyújtott alkotmányjogi panasz határidőben érkezett.
- [16] Jelen ügyben az alkotmányjogi panaszt a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő személy nyújtotta be az ügyet érdemben lezáró kúriai végzéssel szemben, amely tekintetében további jogorvoslatnak nincs helye.

- [17] 2.2. Az Alkotmánybíróság elsőként azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt, a határozott kérelemre vonatkozó követelményeknek.
- [18] 2.2.1. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában megjelölte az Abtv. 26. § (1) bekezdését is, vélhetően a Ve. 224. § (5) bekezdése, valamint a 231. § (2) bekezdése vonatkozásában. Indítványában azonban nem fogalmazott meg kifejezett kérelmet ezen Ve. rendelkezések megsemmisítésére nézve. A Ve. két érintett bekezdésével szemben csak ezen rendelkezések alaptörvény-ellenes alkalmazására hivatkozott, amely azonban az Abtv. 27. §-a szerinti eljárásban értelmezhető. Ezen bekezdésekkel kapcsolatban alkotmányjogi panaszában csak arra nézve fogalmazott meg kérelmet, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg mulasztás fennállását, vagy mondjon ki alkotmányos követelményt (amelyben a választási eljárásban alkalmazandó rövid határidőkre tekintettel értelmezi a kötelező jogi képviselőre irányadó szabályokat). E körben fontos azonban kiemelni, hogy az alkotmányos követelmény megállapítása, illetve a mulasztás kimondása az Abtv. 46. §-a alapján hivatalból alkalmazandó lehetséges jogkövetkezmények, amelynek indítványozására a panaszosnak nem volt lehetősége {Lásd hasonlóan: 3009/2012. (VI. 21.) AB határozat, Indokolás [62]; 3392/2025. (XII. 3.) AB végzés, Indokolás [42]}.
- [19] Tekintettel arra, hogy az indítványozó nem fogalmazott meg kérelmet a Ve. érintett rendelkezéseinek megsemmisítésére, így az alkotmányjogi panasz az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított része nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt határozott kérelem követelményének.
- [20] 2.2.2. Az indítványozó a kúriai végzés által vizsgált NVB határozat megsemmisítését is indítványozta, mivel az álláspontja szerint sérti az Alaptörvény B) cikk (3) és (4) bekezdéseit, VIII. cikk (3) bekezdését, XXIV. cikk (1) bekezdését, valamint a 2. cikk (1) bekezdését. E körben fontos kiemelni, hogy az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasz csak jogerős bírósági határozatokkal szemben terjeszthető elő. Ezt támasztja alá az Abtv. 52. § (1b) bekezdésének az *e*) és *f*) pontjai is, amelyek kifejezetten a bírói döntésről szólnak. Ebből következően az NVB határozata önállóan nem támadható alkotmányjogi panasszal, csak a kúriai végzésen keresztül.
- [21] Az alkotmányjogi panasz az NVB határozatát támadó része tehát ugyancsak nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt határozott kérelem követelményének.
- [22] E körben az Alkotmánybíróság azt is szükségesnek tartja megjegyezni, hogy az alkotmányjogi panasz azon alaptörvényi rendelkezések tekintetében, amelyekre nézve az indítványozó az NVB határozatának alaptörvény-ellenességét állította, nem tartalmaz indokolást arra nézve, hogy a kúriai végzés ezen rendelkezésekkel miért lenne ellentétes. Így – indokolás hiányában – ezen alaptörvényi rendelkezések alapján a kúriai végzés az Abtv. 27. §-a szerinti eljárásban nem volt vizsgálható, tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint az indokolás hiánya az ügy érdemi elbírálásának akadálya {lásd e körben többek között: 3058/2016. (III. 22.) AB végzés, Indokolás [11]; 3245/2016. (XI. 28.) AB végzés, Indokolás [10], [13]}.
- [23] 2.2.3. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Abtv. 27. §-a alapján a kúriai végzés megsemmisítését is indítványozta. E körben az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a kérelem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdései tekintetében megfelel a határozottság követelményeinek. Az indítványozó megjelölte azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá, amely az indítványozó jogosultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a*) pont]; kifejtette az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pont]; az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pont]; továbbá indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény valamely rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pont]. Emellett az indítvány kifejezett kérelmet tartalmaz a bírói döntés megsemmisítésére nézve [Abtv. 52. § (1b) bekezdés *f*) pont].
- [24] Az Abtv. 27. §-a szerinti panasz vonatkozásában az indítványozó a kúriai végzés alaptörvény-ellenességének megállapítását az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésére, valamint a 28. cikkére hivatkozással is kérte. Mindkettő alaptörvényi rendelkezés esetében megállapítható azonban, hogy azokra nem önállóan, hanem csak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel kapcsolatban hivatkozott. Ezért ezen rendelkezéseket az Alkotmánybíróság önállóan nem vizsgálta, mivel azokra nézve az indítvány nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pontjában foglaltaknak.
- [25] 2.3. Az Abtv. 29. §-a szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {erről elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.

- [26] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseinek a sérelmét arra tekintettel állította, hogy a Kúria nem adott érdemi indokolást arra nézve, hogy miért kell kötelező jogi képviselet a választási ügyekben benyújtott felülvizsgálati kérelmek esetében, és ezáltal megsértette az indokolási kötelezettségét, valamint összességében is sérült a választási ügyekben való jogorvoslati jog.
- [27] A Ve. 224. § (5) bekezdése a Kúria számára mérlegelést nem enged. Ebből következően, ha egy kérelmező jogi képviselő nélkül jár el (és ő saját maga sem rendelkezik jogi szakvizsgával), akkor a Kúria nem folytathat le érdemi vizsgálatot a kérelem tárgyában.
- [28] Az indítványozó alkotmányjogi panaszának az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseivel összefüggésben kifejtett érvelése – bár formálisan a kúriai döntés alaptörvény-ellenességére vonatkozott – tulajdonképpen a Ve. érintett rendelkezéseinek alaptörvény-ellenességét fejtette ki. Ezen részek vizsgálatára és megsemmisítésére nézve azonban – ahogyan erre az Alkotmánybíróság jelen végzés 2.2.1. alpontjában (Indokolás [18]) már utalt – az indítványozó nem fogalmazott meg kifejezett és határozott kérelmet. Ezért azok az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerinti eljárásban nem voltak vizsgálhatóak.
- [29] Az Abtv. 27. §-a szerinti eljárás tekintetében pedig – a fentiekben írtak alapján – az Alkotmánybíróság csak arra a következtetésre tudott jutni, hogy a kötelezően alkalmazandó és mérlegelést nem tűrő előírásokra figyelemmel az alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételye sem az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésével, sem pedig az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésével összefüggésben nem merül fel, és e körben az alkotmányjogi panasz alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem fogalmaz meg {lásd hasonlóan: 3236/2022. (V. 11.) AB végzés, Indokolás [13]}.
- [30] Ekként az alkotmányjogi panasz a támadott kúriai döntéssel összefüggésben nem felelt meg az Abtv. 29. §-ában meghatározott befogadási követelménynek.
- [31] 3. Mindezekre figyelemmel az Alkotmánybíróság – tekintettel arra, hogy az alkotmányjogi panasz egyfelől nem tett eleget az Abtv. 52. § (1) bekezdésének, részben pedig nem felelt meg az Abtv. 29. §-ának, így az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a*) és *h*) pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseire is – az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2026. május 11.

Dr. Handó Tünde s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1357/2026.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 1255/2026. (V. 12.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.IV.39.145/2026/2. számú végzése ellen előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó személyesen eljárva az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 48. § (1) bekezdése alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz a Kúria (indítvány szerint Legfelsőbb Bíróság) Kvk.IV.39.145/2026/2. számú végzésével (a továbbiakban: végzés) szemben.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz előzményei a következőképpen foglalhatók össze. A Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) a 2026. április 29-én kelt, 423/2026. számú határozatában a határozat mellékletét képező jegyzőkönyv szerint megállapította az országgyűlési képviselők 2026. évi általános választása országos listás eredményét. Az indítványozó – jogi képviselő nélkül eljárva, személyesen – 2026. május 2-án 15 óra 12 perckor e-mailben az NVB határozatával szemben bírósági felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria a támadott végzésben a bírósági felülvizgálat iránti kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította, mivel azt az indítványozó a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 297. § (4) bekezdésében foglalt egynapos határidőn túl terjesztette elő, illetve mivel a Ve. 224. § (5) bekezdése és 231. § (2) bekezdése a jogi képviselő nélkül előterjesztett bírósági felülvizsgálati kérelem érdemi elbírálását kizárja.
- [3] 3. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény 48. § (1) bekezdése alapján benyújtott, a „nem jogszerűen működő Alkotmánybírósághoz” címzett indítványában részletesen bemutatja a legitim jogrendszer hiányával kapcsolatos érvrendszerét, felidézi a hasonló gondolatmenet mentén előterjesztett alkotmányjogi panaszaival kapcsolatban hozott alkotmánybírósági döntések vélt hiányosságait, kijelenti, hogy érvei alapján a Magyar Köztársaság Alkotmánya és a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény az alkalmazandó hatályos norma. Álláspontja szerint az Alaptörvény és az azon alapuló jogszabályok hatályos jogként nem léteznek, ezért a bírósági eljárásban ezek alapján nem lehetett volna többek között a kötelező jogi képviselet hiányára hivatkozni. Indítványában 17 pontban foglalta össze azokat a kérdéseket, amelyeket a „Legfelsőbb Bíróság” végzése kapcsán alapvető alkotmányjogi kérdésként azonosít. Kifogásolja, hogy felvetéseire a „Legfelsőbb Bíróság” nem adott érdemi választ. Felszólítja az Alkotmánybíróságot, hogy az általa felvetett valamennyi jogi szakmai kérdésre adjon érdemben jogi szakmai választ. Kéri továbbá, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg és mondja ki, hogy „sem az alaptörvénynek csúfolt betűhalmaz, sem pedig a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. betűhalmaz joghatályos normaként nem létezik, jogszerűen egyik sem jött létre, ezért joghatályos normaként egyik sem alkalmazható”. Végezetül indítványozza, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg és mondja ki, hogy mivel jogilag nem létező normákon alapult az április 12-i választás, ezért ez a választás alkotmányjogilag semmis.
- [4] 4. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy mivel az alkotmányjogi panasz központi érve a legitim jogrendszer, és különösen az Alaptörvény, a Ve., illetve az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) nem-létezésére épül, csak az indítvány tartalma alapján lehetséges annak a meglévő eljárási keretekben történő elbírálása. Eszerint elmondható, hogy a Ve. 233. § (1) bekezdése szerint a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés meghozatalától számított három napon belül nyújtható be az Alkotmánybírósághoz. A Kúria végzését 2026. május 4-én hozta, így a 2026. május 7-én benyújtott alkotmányjogi panasz indítvány határidőben érkezett.
- [5] Bármely bírói eljárás, így az Alkotmánybíróság eljárása szempontjából is döntő jelentőségű, hogy a kérelem alapján azonosítani tudja saját hatáskörét, illetve az eljárás típusát, megindításának feltételeit, célját, indokait. Ennél fogva a határozott kérelem követelményének való megfelelés vizsgálata – az indítványozó vélekedésével

szemben – nem pusztán „alaki-formai” szempont, hanem éppen az alkotmányosság érvényesülését szolgálja. Ennek a vizsgálatnak az elvégzése akkor is indokolt, ha a beadvány az elbírálhatóság határát súroló súlyos logikai hibában szenved. Az indítványozó egy – a megítélése szerint nem érvényes és jogként nem is létező alkotmány – az Alaptörvény rendelkezései alapján létrehozott és az Alaptörvény végrehajtása érdekében megalkotott törvény – az indítványozó szerint szintén nem érvényes és nem is létező Abtv. – szerint működő, általa jogszerűnek el nem ismert Alkotmánybíróságtól várja el mégis azt, hogy a beadványában előadott alkotmányjogi kérdésben döntést hozzon, ráadásul olyan alkotmányos és jogi normák alapján, melyek már rendkívül hosszú ideje nincsenek hatályban.

- [6] Az Alkotmánybíróság a korábbi hasonló döntéseivel összhangban megállapította, hogy az indítvány – a fentiek túlmenően – súlyosan hiányos: nem jelölte meg azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá, amely az indítványozó jogsultságát megalapozza [Abtv. 52. § (1b) bekezdés a) pont]; az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont]; az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]; indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény valamely rendelkezésével [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont], valamint az indítvány kifejezett kérelmet sem tartalmaz a bírói döntés megsemmisítésére [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont], ezért érdemi elbírálásra alkalmatlan.
- [7] 5. Az Alkotmánybíróság az 1149/2026. (III. 24.), az 1174/2026. (IV. 1.) és az 1230/2026. (IV. 29.) AB végzéseiben foglaltakat ismét megerősítve megjegyzi: annak vizsgálatakor, hogy az indítvány formai és tartalmi szempontból megfelelő-e, az Alaptörvény, valamint az indítvány benyújtásakor hatályos jogszabályok az irányadóak; érdemben tehát semmiképpen nem bírálható el az az alkotmányjogi panasz, amely a vélt közjogi érvénytelenség okán szándékosan nem teljesíti a hatályos jogszabályban (Abtv.-ben) előírt feltételeket {vö. 3120/2019. (V. 29.) AB végzés, Indokolás [9]}.
- [8] 6. Mindezeket figyelembe véve az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdés a), b), d), e) és f) pontjaira tekintettel, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2026. május 12.

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kozma Ákos s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Patyi András s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1374/2026.

Az Alkotmánybíróság Határozatai az Alkotmánybíróság hivatalos lapja, mely elektronikus formában, időszakosan jelenik meg.

A kiadvány az Alkotmánybíróság döntéseinek gondozott, anonimizált változatú szövegét tartalmazza.

Az Alkotmánybíróság Határozatainak egyes számai bárki számára, személyazonosítás nélkül, korlátozástól mentesen, díjmentesen hozzáférhetőek az Alkotmánybíróság honlapján: www.alkotmanybirosag.hu

A szerkesztésért felel: dr. Szabó Attila, az Alkotmánybíróság főtítkára

layout: www.escom.hu

Kiadja az Alkotmánybíróság Hivatala, 1015 Budapest, Donáti u. 35-45.

Felelős kiadó: dr. Szabó Attila, az Alkotmánybíróság főtítkára

Internet: www.alkotmanybirosag.hu • E-mail: tajekoztatas@mkab.hu

HU ISSN 2062-9273